

VIENYBĖ LIEUVNIKU

„Vienybė Lietuvniku“
 Išleina kas trečadienį
 Brooklyn, N. Y.
 Prenumerata metams;
 Suvienytose Valstijose ir
 Kanadoje \$2.00.
 Europoje ir kitur \$2.50
 Prenumerata mokama iš vir-
 ſaus. Prenumeratas metas
 skaitosi nuo laiko užsirašymo,
 ne nuo Naujo Meto.
 Apgarsinimų prekių klaus-
 kite laišku.
 J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS,
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

Visuomenes, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 34.

Brooklyn, N. Y., 25 d. Rugpjūčio (August) 1909 m.

ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIV

„Literatūro Fondo“ dėlei.

„V.L.“ nr. 28 (o taipgi ir kituose laikraščiuose atsišaukė mūsų lietuviukas poetas Jovaras su „raštininku-poetu“ K. S. ikieliu, patardami amerikiečiams lietuviams įsteigti neolatinų visadinį „Literatūro fondo“, „kuriis – kaip atsišaukime skambiai – profesionališkiems literatams padėtu su audringomis gyvenimo bangomis grumtęs“. Tokis fondas, sako, duotu „tiems, kurie reikalauja, medžiagiską palaikymą.“

Atsišaukime taip-jau nurodoma, kad p. V. S. Jokubynas jau buvęs pernai tokį fondą įsteigęs. Reikėta tik jis remti. Bet, tas fondas, kaip jau minėjome, labai garsiai gime, naujiena, kaip paprastai, paželetą asmenį pakurstė nepaprastą entuziazmą ir tapo jau surinkta naujan fondan keletas desetkų dolerių aukų; bet, kaip matyt, tas fondas po garsaus giminimo, labai tyliai mirė. T. M. Dr-stė savo susivaziavime tą fondą vienu mostelėjimu atmetė ir dabar nežinoma, kur jis randas; pasiliko tik vienas aidas jo. Taigi tai, mišrusi fondą ir patariama prikelti iš numirusių.

Mums čionai kyla klausimas: kiek naudos iš to fondo butų jeigu jisai atgytų? Juk tokį fondą turėtų nuolatos kas-nors, dailidytį. Kitais, kai jis ginaudia iš jo butų, jei jis tuscias stovėtų? Bet iškur imtų i tie pinigai? Prisiegtu jam rinkti specijališkai aukas, ir norint, kad jis galetų visuomet šelpoti raštininkus, turėtų jau nuolatos plaukti vis naujos ir naujos aukos. Bet, ar jos plaukštai kame klausimas. Pas mus aukos rinkt labai jau jėjė madon. Tiesa, tuluose laikuose lietuvių ir aukojas. Pavyzdin, revoliucijos metu žmonės dėjo aukas, ir net gausias aukas, revoliucijos reikalams. Bet tenai jie matė pradėta išsiluosavimo darbą. Amerikiečiai negaledami patys aktiūskai dalyvauti revoliucijoje, siuntė nors aukas. Ten ējo, mat, kova už liuosybę Rusijos ir joje esančių tautų. Ir žmonės dėjo aukas; bet ne dėlto, kad atsišaukė tiksli ir toliau dėti aukas ir tuomi didžiuotis. Revoliucija aukų reikalavo tik laikinai, ir žmonės laikinai joms ištėsėjo.

Raštininkų gi šelpimas yra skirtas dalykas. Čia aukų reikalauja nuolat. Bet jos plauks tolai, kolai žmonės bus entuziazmas, vieno kito atsišaukimo pakurstytas. Nu-

karščiuos veikėjai, atves ir publikos jausmai – ir vėl mūsų raštininkai, kaip badavo taip ir badaus. Mažai išlavinta mūsų visuomenė negalės nuolatos, kaip kokia dioklė, jų šelpi mui mot ėti. Ir todėl, matome, kad tokis fondas negalės sušelpti rašytojus. Jis gali sušelpti iš bėdos viena-kita rašytoją, bet tik ant trumpo laiko.

Bet visgi mės turime šito klausimo neužmiršti. Mės niga lime palikt rašytojus likimui, kad paskui gyvenimo palaužtiems ir žuvus kovoje už būvę, mės aimanuotume ant jų kapo, kaip dabar aimanuojame ant kapų Kudirkos, Vaičaičio, Biliuno ir daugelio kitų. Juos reikia šelpoti; bet reikia išrast budą, kaip juos šelpoti.

Selpimas raištininkų aukomis yra ir tuo nepraktišku, kad vis tiek rašytojai neturės kur dėti savo raštus. Jie guli sudėti rašytojams archive ir lauks jomis... mirties. Po to bus išimti ir išleisti kaip „juibilejiniai iastai“. O raštininkai gyvam esant, jo raštai bus visuomenei nepriekiauti.

Mano nuomonė šelpime raštininkų yra šitokia: –

Raštininkas, savo raštus pavesdamas išleistuvėi, – gauna honorarą. Ir tas honoraras butų jam jau pašelpa. Reikia tik to, kad išleistuvės daugiau leistų raštų ir tuomi duotų progą rašytojams tuoju savo raštus apgarsinti. Bet kad išleistuvės galėtų daugiau leisti, – reikia daugiau knygų išplati. Juk negali išleistoja leisti knygas ir dėti jas į svirnų. Jas turi išleisti, išplatinti. Kuo daugiau platinis knygos, tuo daugiau išleistoja leis naujų. Norėdami, kad daugiau knygų išsplatintų, mės patys turime jas plati. Taipgi turėtume plati ir laikraščius. Laikraščiai budant medžiagiskai tvirtesni, daug kame pasigerinti, nes galėtų užlaikyt nuolatinius apmokamusios darbininkus, sujungti nors aukas. Ten ējo, mat, kova už liuosybę Rusijos ir joje esančių tautų. Ir žmonės dėjo aukas; bet ne dėlto, kad atsišaukė tiksli ir toliau dėti aukas ir tuomi didžiuotis. Revoliucija aukų reikalavo tik laikinai, ir žmonės laikinai joms ištėsėjo.

Raštininkų gi šelpimas yra skirtas dalykas. Čia aukų reikalauja nuolat. Bet jos plauks tolai, kolai žmonės bus entuziazmas, vieno kito atsišaukimo pakurstytas. Nu-

šito priguli ir mūsų tautos klimas ar žlugimas. Pertai turime gerai visi svarstyti, idant raštininkų šelpimo reikalas taptų pastatytas ant tvirto pamato.

K. J. Baronas.

Laiškai iš Europos.

Komedija jau pasibaigė... Caras grižta atgal į savo nuo latine buveinę Carskoje Sielo. Caras aplankė Vokietiją, Franciją ir Angliją, pasimatė su Francijos prezidentu, Anglijos karaliumi. Kas teisybė, tai caras žingsnio nepadarė nei Anglijos nei Francijos žemėse: išlipti ant kranto jo niekas nekvietė ir jis pats, žinoma, nenorėjo žengti „prakeikton“ žemėn, kur tiek daug buvo kalbėta, prieš jam atvažiuosiant, tiek jam grasyta. –

Taip, komedija valdonė pasimatymo visgi įvyko. O kiek laiko pirmą buvo manoma, kad caras nevažiuos iš Carskoje Sielo. – Mat mėnuo atgal Paryžiuje išėjo aikštén neigdėtas istorijoje atsitikimas: garsus Burcevas – „provokatorius atidengėjas“, kaip jis pasutiniuoju laiku laikraštija vadina, pranešė Francijos tiesų ministeriui, kad viršinkas slaptosios policijos užsieniuose baronas Harting nėra nei baronu, nei dagi Harting'u, bet jieškomu Francijos vyriausybės Landensen'u. Ta Landensen ir da keli Rusijos revoliucionierius prieš keletą metų Francijos vyriausybė teise už bombų dirbimą ir pasikėsinimų rengimą. Landensen teismas nestojos, buvo visgi nuteistas trims metams kalejimo, kiti gavo daugiau. Kaip dabar išsiaiškino Landensen butą provokatoriaus; jo prikalbėta keli emigravusieji iš Rosijos revoliucionieriai užsiimti bombų dirbimu ir per savo agentus paskui pranešta Francijos policijai. Landensen turėjo aiškų planą, – atradus pas emigrantus bombas Francijos vyriausybė ir visuomenė žiurės į juos, kaip į balsius ir pavojingiausius sau anarchistus, išvys iš Francijos ir uždraus naujiems atvažiuoti. Kaip žinoma, tas aprokavimas nenusisekė: Francijos nors kalėjimai ir pasodino bombų dirbikus, bet posenovei naujai atvažiuojantiems buvo svingtinga. Landensen gi, pačiulėps nuo Francijos policijos atvažiavo Rusijon, gavo

bus ir sugrižo atgal užsieniui jau įlindęs į barono Harting'o kailį, pulkininko drabužiuose, apkabinėta krutine medaliais. Pabuvėjo Vokietijoje, Belgijoje kaip narys Rusijos pasiuntystės, vėliau buvo maloniai buržuazijos ir krašto valdininkų priimtas. Bruxelles (sk. Brusselej) Belgijoje jis net su-

rado sau gyvenimo drauge – augštostas giminės merginą ir apsivedė Galu-galais išdrįso nuvažiuoti Francijon ir užėmė nepersonai pleistame Parizyje užsienių Rusijos slapstosios policijos viršinko vietą; tuo pačiu laiku Francijos prezidentas, Anglijos karalius, pasimatė su Francijos prezidentu, Anglijos karaliumi. Kas teisybė, tai caras žingsnio nepadarė nei Anglijos nei Francijos žemėse: išlipti ant kranto jo niekas nekvietė ir jis pats, žinoma, nenorėjo žengti „prakeikton“ žemėn, kur tiek daug buvo kalbėta, prieš jam atvažiuosiant, tiek jam grasyta. –

Tiesa, Krakuvos (Austrijoje) ... policija jau net areštavo tris Rusijos šnipus, kurie čia jau kiek laiko slankinėjo, suzinodami kas iš revoliucionierų ir kokiaisiai reikalais važinėja Lenkijon, paduodavo žinią pasienio sargybai, kad ant rubėžiaus juos suimtų; taip daugelis žmonių įkliuvo. Tie šnipai apart dabolimo revoliucionierių turėję da specijališkus įsakymus – išgauti planus Krakuvos tvirtovės. Buvo juos šis-tas iš planų ir atrasta, bet tuo tarpu tardymas vedamas didžiausioj paslaptyje, sužinoti nieko negalima. Tame pat laike, kaip Eurepos valdžia varė laukan caro šnipus, sykiu gi rengės į patį meilių sutiki ir svingingai pavaininti. Bet žmonės buvo kitokios nuomonės, – buržuazija ir valdžios gali buti veidmainingais, bet liaudis nemoka užslėpti savo jausmų. Francijoj ir Anglijoj prasidėjo visi eiliai mitingų, ant kurių buvo priimtos aštros rezoliucijos, kad nevažiuotų jų kraštan „kraugėris“ caras. 180 pačių žymiausių Anglijos veikėjų: deputatus, redaktorių, advokatų, vyskupų (2), lordų (3), – paraše vieną protestą prieš caro atsiskaitymą, kvietė valdžią nepriimti jo. Ta protestą įdavė ministrų pirmininkui. Težiaus niekas negelbėjo – caras apsilankė. Šnipų neturėda masiūrišo tik vienoj vietoj išlipt ant sausumos – pilę Emelmark; aplankė čia kaizerio Vilhelmo brolių kungą, Henriką. Bet už tai jis ant jurių tai kaip akies lėlytę sergėjo: apie jo jachtą plaukė minininkai, netoliesiai – šarvuociai; važiuojant per s. aurumas, Vokietijos kariuomenė, kariškiai apginkluota, sergėjo krantą ir neprileidė niekam nėčiai 10 metrų prieiti prie kranto. Tuo tarpu gi kaimyniško Kilonio miesto seicijali-tai laikė vieną išmitingų ir s.-d. Liebknechtas pavadino carą „Bluthund“ (kraujageris šuva)... Carui lūsgalais; kaip apskaitliuota

laukan šnipus, matyt daeđe savo provokatoriškais darbais! Mažutė Belgija pabijojo tiesai išvyti Rusijos šnipus, pažadėjo tik daboti jų darbus. Nepersonai Hartingas ir Raczkowski (žymus šnipų vadas), kaip rašoma ir Azevas, viešėjė Vienoje ir norėjo bent čia gauti sau centralinę buvainę, bet jų norai neįvyko, – Austrija neleido jiems čia įsitygventi. Taigi Europoje jau maža vietas šnipams; butų labai laikas pradeti agitaciją, kad vytų juos iš Amerikos. –

Tiesa, Krakuvos (Austrijoje) ... policija jau net areštavo tris Rusijos šnipus, kurie čia jau kiek laiko slankinėjo, suzinodami kas iš revoliucionierų ir kokiaisiai reikalais važinėja Lenkijon, paduodavo žinią pasienio sargybai, kad ant rubėžiaus juos suimtų; taip daugelis žmonių įkliuvo. Tie šnipai apart dabolimo revoliucionierių turėję da specijališkus įsakymus – išgauti planus Krakuvos tvirtovės. Buvo juos šis-tas iš planų ir atrasta, bet tuo tarpu tardymas vedamas didžiausioj paslaptyje, sužinoti nieko negalima. Tame pat laike, kaip Eurepos valdžia varė laukan caro šnipus, sykiu gi rengės į patį meilių sutiki ir svingingai pavaininti. Bet žmonės buvo kitokios nuomonės, – buržuazija ir valdžios gali buti veidmainingais, bet liaudis nemoka užslėpti savo jausmų. Francijoj ir Anglijoj prasidėjo visi eiliai mitingų, ant kurių buvo priimtos aštros rezoliucijos, kad nevažiuotų jų kraštan „kraugėris“ caras. 180 pačių žymiausių Anglijos veikėjų: deputatus, redaktorių, advokatų, vyskupų (2), lordų (3), – paraše vieną protestą prieš caro atsiskaitymą, kvietė valdžią nepriimti jo. Ta protestą įdavė ministrų pirmininkui. Težiaus niekas negelbėjo – caras apsilankė. Šnipų neturėda masiūrišo tik vienoj vietoj išlipt ant sausumos – pilę Emelmark; aplankė čia kaizerio Vilhelmo brolių kungą, Henriką. Bet už tai jis ant jurių tai kaip akies lėlytę sergėjo: apie jo jachtą plaukė minininkai, netoliesiai – šarvuociai; važiuojant per s. aurumas, Vokietijos kariuomenė, kariškiai apginkluota, sergėjo krantą ir neprileidė niekam nėčiai 10 metrų prieiti prie kranto. Tuo tarpu gi kaimyniško Kilonio miesto seicijali-tai laikė vieną išmitingų ir s.-d. Liebknechtas pavadino carą „Bluthund“ (kraujageris šuva)... Carui lūsgalais; kaip apskaitliuota

ir Francijos prezidentui susitikus ties Cherbourg (Serburg) uostu nei vienas laivas negalejo nei atplaukt nei išplaukt iš uosto. Vienas francuzų laikraštis buvo pasisamđes laivą, kad prisizurėti valdonę susitikimui; laivas norėjo arčiau prisireišti, bet rusų minininkai jam pradėjo mėtyžymes, kad grįžtų atgal; o kuomet jis da negrįžo, tai paleido į jį keletą tuščių šuvių: garlaivis nuplaukė tolyn. Taip caras buvo sergamas Cherbourg'e!

Anglijos karalius susitiko jį vandenye ties Coves (Kous), parodė savo didelį laivyną ir laike pietų užgerdamas caro ir carienės sveikatai, pasakė trumpą kalbą, nurodydamas, kad jis jam (carui) rodė tuos laivus nemanydamas, kad kada nors ji suardytų dviejų taučių broliškų santykius. Jam labai esą malonu matyti savo vandenye caro šeimyną, jam buvę malonu matyti ir aplankius Dūmos atstovus. – Caras atsakė dekavodamas už priemimą jo ir Dūmos atstovą. – Ar ne komedija gi? Kaip Anglijos karalius, taip ir Rusijos caras kalba apie Dūmos atstovus, buk jie pilnagalai žmonių atstovai; tuotarpu Rusijos visi būuriausiai darbai darami po senovę, niekame neisklausiamas atstovų.

Carui matyt labai tinkta pervažinėti, nusibesta žmogeliui sėlėti vien tik savo kad ir romu kambariose. Da nespėjo sugrįžti į savo rumus, o jau pranešama, kad rudenyj caras važiuos per Odesą į Italiją pasimatyt su jos karalium Vikto u Emmuell'u, grįžda mas atgal žada pasimatyt su Turkijos sultana.

Kasžin ar žmogus, naturėdamas svarbesniųjų išrokavimų, vien tik smagiam laiko praleidžiai, drįstę važiuoti į svetimus kraštus, kur jo taip liaudis nekenčia, kur atvirai vadina kraugeriu, „Bluthund“ ir t. t. Matyt yra čia svarbesni išrokavimai. Reikia tiki pažiurėti į Rusijos biudžetą, reikia atminti kas dedas dabar Persijoje, koks judėjimas viduryje pačios valstybės, o bus aišku kokiems tikslams per du mėnesius caras aplankė net 5 apvaiknuotus: Vokietijos kariuomenė, Svedė ir Danijos karalius, Francijos prezidentas, ir Anglijos karalių, ir da renegiasi aplankyt Italijos karalių ir Turkijos sultana. – Nežiurint, kad caro vyriausybė turi paklusniją Dūmą, negali metiniam biudžete suvesti gajam

kitais metais vėl bus deficitas apie 50 milijonų rublių. Mėnoma vėl paskolę kur nors užsieniuose padaryti. O kur gi daugiau gaus pasiskolinti, jei ne pas Francijos kapitalistus, kurie jau tiek daug išėjo caro vyriausybės mašnon pinigų; bijodami, kad nepratužtai duotieji,—duos ir daugiau. Taigi važiuoja caras, kad visoj iškilmybėj pasirodyti Francijos kapitalistams, jog jis da yra sveikas, kad jo nepasiekia kerštas jojo pavaldinių; važiuoja caras užsieniuos, kad savo gražiomis, ant atminties iškaltomis arba ant poperelio surašytomis kalbomis nors kiek sumazinti Europos išpuždžius apie Rusijos kartuvės, apie mėginių caro kariuomenės užgniaužti laisvės judėjimą Persijoje, kad parodyti, jog ir Rusijoje yra Duma, žmonių atstovai, kad pats caras jau yra konstituciniu valdonu, nebe patvaldžiu.

Rusijos laikraštija ir piliečiai labai stebisi girdėdami tokias savo valdono kalbas, lengvatikiai jau džiaugiasi permainu sulauksią, bene apskelbią caras iš Anglijos pargrižęs — amnestijos. Bet kairieji jau gerai pažiūsta savo valdoną ir jo pagalbininkus, supranta kokių tikslui jis taiso tas komedijas, atmena, kad jau kelis kartus buvo sakoma Dumoj, kad Rusijoje tebera patvaldystė, nėra konstitucijos, ir ne laukia jokių atmainų, kad ir iš Anglijos carui pagrižus; nes nei jis, nei jo pagalbininkai negali suprasti, kodėl Anglia turi tokį galingą laivyną, o kodel strėlė Japonija paskandino beveik visą Ru sijos laivyną.

P.

PENSIJA.

Vertimas iš rusiško.

Fudar-Bei pasimiręs, paliko neturtingam padėjime savo pačią.

Sultanas pasigalejęs jos, paskyrė jai pensiją po 200 piastrų kas ménuso. Jau praėjo ir 10 mėnesių, o našlė dar nei grašio nemate iš paskirtos jai pensijos. Ant galo ji sumanė eit į Konstantinopolį dasižinot, kaip ir kur jai gaut paskirtą pensiją. Ją stumdė iš vieno namo į kitą. Vienok galų gale jai pasisekė nueitin vieton, kur turėjo žinot apie jai paskirtą pensiją. Bet vartų sargas šaltai ir šiurkščiai atsisakinėjo ją išleist.

O, susimylės Allachas ant tavę! Ileisk mane, ponas, kad aš galėčia gaut paskirtą man pensiją.

Tu nori gaut pensiją? čia? O kas tu tokia?

Ziuleika, našlė Fudar-Bejo, teatidarai Allachas jam savo rojų. O mielaširdingas sultanas — tegelbi Allachas jį per ilgus metus — susimylėjo ant manęs ir paskyrė man po 200 piastrų kas ménuso, bet lig šiam laikui aš negavau dar nei grašio.

— 200 piastrų! Kad nors vieną man Allachas but pa-siunte.

Tu dar gausi, ponas. Čia yra, tik išleisk mane.

— Gerai, mamute, eik. Aš nuvesiu tave pas poną, kurs tikrai žino apie tavo pensiją ir pagelbės tau; tik nepamiršk manęs, kada pastosi turtinė.

— O pagelbės tau Allachas už tavo žodžius! Aš einu pasukui tave, ponas.

Vartų sargas nuvedė ją ant antrų lėbų ir perdave kitam tarnui.

— Mano draugas atvedė tave pas mane, mamute. Ko gi tu nori?

— Aš esu Ziuleika, našlė Fudar-Bejo. Man reikia čia gaut paskirtą pensiją.

— Pensiją? O daug tau priguli?

— Po 200 piastrų kas ménuso, ponas.

— Laiminga moteris! Aš sunkiai uždirbu po 10 piastrų ir tai mažai kas apie mane ru-pinas.

— Jūs gausit tuos 10 piastrus, tik pagelbėkit man, ponas.

— Su mielu norn, tas man nenauja. Aš nuvesiu tave pas poną, kuris gal pagelbėt ir pagelbės tau.

Jis nuvedė ją į kambarį, kur gulėjo ant dyvono rukydamas poperosą koks tai ponas. Jis beveik mažai teatkreipė atidžios ant įeinančių, duodamas savo „dolce far niente“.

— Ko tau? — paklausė jis.

— Geras vakaras, ponas. Tegul suminkština Allachas jūsų širdį išklausymui Ziuleikos, našlės Fudar-Bejo. Jau 10 mėnesių praėjo, kaip aš po mielaširdingam išakymui sul-tano, turi gaut po 200 piastrus kas ménuso, bet lig šiam laikui dar negavau nieko.

— Tu nori nuo manęs gaut pinigų? Pas mane jūr nera!

— Aš žinau, ponas, bet jūs galit pagelbėt man gaut juos.

— O, atsimenu jūsų reikalą, buvo pas mane rankose, bet dabar aš nežinau reikalingų poperių ir neturiu laiko jieš-kot jū, arba dasižinot apie juos. Tokis neturtingas žmogus, kaip aš, pragyvenantis už 200 piastrų ant méneso, nors ir nakčia gelbėčiau tave, manute.

— Ponas, pajieškokit jū, aš jums su noru duosiu 20 piastrus, tik atlikit tą reikalą.

— Gerai, mamute, tau be-reikalo gailettes dėl manęs. Aš pajieškosiu jū da šiandien. Ateik rytoj.

Ant rytojaus, ateina našlė vėl. Ji jau mato, kad reikala eina gerai, užmoka vieną piastrą vartų sargui, dešimtus tarnui, ir įeina pas raštininką. Jis pažiurejo į ją, pažino ir tarė:

— Laiminga mano ranka, mamute. Mano jieškojimas buvo pasekminges. Štai rei-kalingi poperiai, tik stoka po vieną parašo. Duck man 20 piastrus, aš gausiu parašą ir ry-toj duosiu tau poperius, su kuriais tu gausi pinigus.

„Mamutė“ moka ir išeina. Ant rytojaus sugrižta, iš naujo moka vartų sargui ir tarnui, gauna dokumentą, kuris buvo parašytas 10 mėnesių tam atgal ir eina su tuo į kasą.

Atejus tenai jি girdi, kad nėra daugiau pinigų. Tegul ateina rytoj.

Antrą dieną jি girdi tą patį, trečią dieną ir tą patį. Cielę

savaite vaikščiojo ir kažien ji girdėjo tą patį atsakymą. Septintą dieną ji įėjo labai verkdama į kasą.

Kaip tik ji išėjo iš namo, tuojuas jā užsnokino, pasitikęs koks-tai ponas, ko ji taip ver-kia. Jis papasakojo visą da-lyką, kaip jai reikėjo ilgai laukt, pakol gavo dokumentą, su kuriuom turi gaut pinigus; jau turi ir skolą, bet vis nega li gaut pinigus.

Klausėsi jos ponas; ir kada ji papasakojo visą istoriją, maldavo pas jį, kad duotų koki-nors patarimą. Pamislijės jis tarė:

— O, mamute, sunkus da-bar laikai, niekur pinigų nera; tau prisieis dar dikčiai laukt, kol tu juos gausi. Aš negaliu tau pagelbēti, nors ir mielai tą padaryčiau; taip man gaila ta-vęs, kad tavo ašaros drasko man širdį.

— Ak, ponas, tai kaip gi man gyventi? Aš neturiu da-giai nieko, neturiu kuom mo-ket už bustą, neturiu ką val-gyt. Aš turiu jau dikčiai skolą. Pagelbék man, ponas, susimylék ant manęs. O Alla-chas sugražys tau už tai.

— Kur tu gyveni, mamute?

— Ortake, ponas.

— Ir tu kasdien važiuoji čia?

— Pekščia ateinu.

— Geras pasivaikščiojimas jūsų metuose!

— Taip, ponas. O ką gi aš darysiu? Reikia vaikščiot.

— O kiek tu turi gaut pini-gų?

— Už 10 mėnesių, po 200 piastrus.

— Tai reiškia 2000 piastrus.

— Taip, ponas.

— Žinote ką, mamute, aš patarsiū jums šitaip: Tau prisieis ilgai vaikščiot tokį ilgą kelią, dikčiai da tu užmokėsi tarnams pakol gausi pinigus, o ant galos tau neliks nieko. Gal ne tiesa aš sakau?

— Tikrą tiesą sakot, ponas!

— Aš neesu turtingas žmogus, bet pasidėkavojant Alla-hui, dar turiu kuom pragy-vent. Žinote ką? Aš pirk-siu nuo jūsų dokumentą. Ta-da tau nereikės daugiau vaik-ščiot, plešt apsiavimo, mokėt-kaus rytas už arbata; tu tuojuas apsimokėsi skolas, kol dar ne tokios didelės ir tau dar liks pinigų ant pragyvenimo.

— O koks tu, ponas geras!

— Su didžiausiu džiaugsmu pri-mu tavo patarimą. Štai do-kumentas, duok man pinigus.

— Palauk, palauk! mamute. Reikia pažiūrėt, kas čia yra parašyta; aš negaliu, be-

niekur-neiko duot pinigus.

„Mamutė“ paduoda jam do-kumentą, jis pažiurejo ir tarė:

— Tiesa, tau prisieis dar il-gai laukt pinigų. O tas bus tau didelis nuostolis. Aš duosiu tau 1000 piastrus.

— Tukstantį piastrus! O, ponas, permažai but.

— Aš daugiau negaliu duot, nori imk, aš tau darau kuoge-riausia.

— Priim tavo geradejystę, ponas, bet vistiek but permažai; duok nors pusantro tuks-tančio.

— Ne, negaliu. Duosiu 1200, daugiau nei grašio. Tu-riu didelę šeimyną, reikia man jā maityt, o jei aš tau duosiu

tokią sumą, tai gausiu tik nuostoli. Nori imk — sakyk, o ne tai sudiev.

— Sustok, ponas, nėra kā daryt: reikės pasimirt badu Štai dokumentas — duok man 1200 piastrus.

Taip ir buvo. Ponas davė jai 1200 piastrus, ji jam dokumentą. Našlė verkė atsitolindama, o ponas, priešdamas prie kasos ir reikalaudamas pinigų sako:

„Išduok pinigus; 2000 piastrių aš užmokejau už šią poperių. 200 piastrus bus tau, o liekantie man bus“.

Kaip tik pasakė, pinigai buvo išmoketi.

Jovarelis.

NAŠLAITIS.

Pats vienas, pats vienas Ant žemės plačios, Kaip akmuo atskilęs Nuo uolos kietos.

Prie miško, pas kryžių Paguoda tik man: Nes gera paverkti Vieniu apleistam.

Čon broliai ir sesės, Globėjai — tévai... Atskirti nuo manęs Jau išsisi senai...

Turėjau Onytę Rengiausi jā vest, Ji butų man vargus Padėjusi kęst...

Ant galos ir josios Visai netekau Ir jūjė šion vieton Atsigulė jau...

Pats vienas, pats vienas Ant žemės plačios, Kaip akmuo atskilęs Nuo uolos kietos... Al. Daužnagietis.

Laiškas iš Lietuvos.

(Istrauka priduota p. J. K. Barono).

...Naujienų didelių po Lie-tuvą nesigirdė, o jei kas svar-besnio dedasi pas mus, tai gird-eite per laikraščius. Dabar viskas snaudžia, jokių svar-besnių darbų nieks nedirba; jeigu kokį vakarėlių suruošia, tai ir viskas. Iš veikalų tan-kiausiai lošiamasi: „Amerika-pirtyje“ ir „Nusmuko“, tai iš didesniųjų; o dabar didelės madoj „Genovaitė“. — Aš gy-venu dabar Kaune, bet čionai nieko nera. „Daina“ šiaip taip snaudžama dainuoja. Pir-ma prie „Dainos“ (Dailės draugija) prigulėjo Liands-bergis (Žemkalnis), bet dabar prasisalino. Prie jo „Daina“ gana puikiai laikėsi, o dabar, kaip girdėt, nekaip. Prie Liandsbergio lošimose daly-vavo keli geri lošikai iš Šan-cų, taigi vieną kartą jieims pa-reikalavus nuo „Dainos“ už mokėti nors už žygius ką išleidžia ant arklių tramvaju, — „Daina“ nesutiko ir visi tie artistai atsisakė nuo lošimų, po draug ir p. Liandsbergis. — Su p. Lekiacku sueidavau, bet jis dabar išvažiavo į Birštonus, nes jis serga; tai yra vienas iš geriausiu mūsų mokytojų ir veikėjų. Jis rašo į „Moky-

la“. Aš da jo kelis veikalė-lius persirašau. Su Žilinskui nesuėjau, nors aš jis kelis syk-mačiau. — „Saulės“ kursistai siemet taip-pat laikė kvoti-mus Peterburge, bet ar 7-nius iš jų „sukirto“. Dabar val-džia į juos gana blogai žiuri ir kaip girdėt, busia priversti kaip metą laikyti kvotimus prie Kauno gymnazijos. Šiemet ant tokio-pat išleidimo, kaip ir anuomet, buvo su-mumis kursų užveizėtojas Vokietaitis, kuris savo mokiniam, jau turintiems mokyto-jų paliudijimus, iškalbinėjo, kad tai jie tinginiavo ir nevi si prigulinčiai lankė lekcijas to-kių garsingų pedagogų, kaip davatkos p. Kubilinskaitės (lenkės), kurių tik „Saulės“ valdyba su visa kunigija už-laike prie kursų, nes rudeni mokiniai už blogą išguldinėjimą lekcių jā boikotavo. Va-kar mačiau mieste Kubilin-skaitė ir Stanelytė „Saulės“ kursų mokytojas; abi pasidžiuodamos lenkiškai čiauška. Tai matot, kokie „Saulės“ kursų mokytojai....

Dovanokit, tamstele, kad tokias liudnas naujienas rašau; bet ką padarysi, kad taip dedasi pas mus. Aš pats pagal savęs suprantu, kad tuomet tiktais magiai svetur gyventi, kuomet girdi, jog tévyneje klojas, o išgirdus liudnas naujienas apimama neramumas. Meldžiu parašyt į kokią mokyklą norit ištot? Knygų tamstelei nenupirkau, nes kaip rašiau, n-buvo kur nupirkti. B.

IŠ VISUR.

X Hawaikių salų plantato išsiunti Europon savo a-genčius jieškoti pigių darbininkų, kuriuos pastatyti prie d-rbo vietos japoniečių; mat šie, panasių amerikiečiams, reikalauja gerų algų, o nesenai buvo iškėlę net triukšmingus streikus. Kaip girdėti, plantatorų agentams sekasi medžioti pigių darbininkų Europoje. Portuga-lijos surinkę jau nemaža burų išvežimai į Hawai, o į Honolulu atplaukią 250 darbininkų iš Rusijos (gal ir iš Lietuvos). Taigi baltieji darbininkai iš-tums iš Hawai 70,000 japoniečių. Civilizoti baltieji eis dirbtai už m-žene-nas algas negu azijatai. Kokia isto-rijos ironija, prie ko tai var-gas ir civilizuotus priverčia!

X Filipinuose labai plati-nasi ba'siosios rauplės. Val-džios išsiūsti agentai jau su-rinko kaimuose 2,900 lignonų, mėnesiais kalėjimo. Miesto valdyba prie vaikų ligoniuo-j

siems. Gerai aprūpintas skrai-domasis gydytojų bursys išvažavės tuo paskui gubernatorius.

Skirstymasis vienas-
džiai labai sparčiai eina Tra-kų apskrities Jezno parapijoje: matyti nemaža išmatuotų laukų. Kažin dėlko maža testaria Kalvių, Užugasčio ir Žežmarių parapijų žmonės. Rasit nėra kam pamokyti. Darsuniškiejai labiau kruta.

*Dievo Muzikantas.
(„Viltis“.)*

Suvalkų gubernijoje tvrasi nauja pirmieiviškos kai-mu jaunuomenės organizacija vardu „Jaunimas“, kuri žada pati švestis ir kitus švesti: taisysis pirmieiviškus knygynelius, darys susirinkimus, platinis knygias ir laikraščius. Legalizuoti nežada, nes pasirodė, kad valdžia jei ir leidžia atvirai į-ikurti kokiai pirmieiviškai draugijai tai tik dėl provokacijos, tik tam, kad susispėtusius pirmievius i vieną vietą galetų pigiu budu pu-skui sukišti į lastas ir ištremti iš Lietuvos. Taip padarė su „Sviesa“. Kol kas prie „Jaunimo“ jau yra prisdėjė kel-tas ratelių.

Iš vienos pusės reikėtu džiaugtis iš tokijų apsireiški-mu, bet iš kitos gali tasai „Jaunimas“ Kalvarijos kalėjimą pri-pildyti. Kunigai jo neapkės, tai aišku; va kas iš to toliai išeis, tai galima pramatyt — dasižinos žandarai, suras slapta organizaciją ir taip toliaus. nėr ko jau pasakot.

Jeigu nori tasai jaunimas ilgiau gyventi, tegul nedar, r a s y t u i statymu, nei nutarimų, tai ilgiau galės veikti.

Senos vilkas.

Zemaičių Kalvarija. Sie-met per „didžiąjį Kalvariją“ kunigai kelis kartus šventino mažučius medinius kryželius (čia pat davatkų ir logamazų dirbamus). Tie pašventinti kryželiai turėti gėlbėti nuo perkunijos, nuo krušų ir kūtų nelaimės; jie reikia prikabint ant durų ar lango, tai į tias vietas perkunas nespinsia Gal ir „mačys“! Bet visgi nesuprantu, kam klebonas ap-sergėjo Kalvarijos bažnyčią nuo griaustinio, ne tokiais kryželiais (du už kaipieką), bet p dirbdino daug brangesni itaisymą nuvedant griaustiniu trenkimą žemėn (perkunsagi)?..

Satiškis.

Vilniaus „Rutes“ artistai-mégėjai liepos 16 d. Marcin-konyse (Trakų pav.) perstatedramą „Dumblynd“ ir komedią „Neatmežgmas Mazgas“; vietinis choras padainavo lietuvių dainas. Lietuvių vakaras Marcinkonyse buvo dar-piama kartą.

Teatro mylėtojams. Kas nori lošti sulietuvintą Suchodolskio (mažarusių rašytojo) 5-kių veiksmų dramą „Uka-nose“ (Chmara), dar tebeesančią rankraštyje, tegul kreipiasi su tais reikalais prie vertėjo Veikala: jau cenzuruotas. Autr šas: Kalvarija, Suv. gub., Zagreb“ kautuvė, įduot P. Klimui.

Petras Klimas

Virbalius (Suv. gub.)

Griebdamies svetimų i lībū, o jų gerai nemokėdami, lietu-viai daro didelę kliaudą ir dran-gę sau blėdį. Tai parodo nois ir šoks atsitikimas. Man laukianties Virbaliuje, užėjau į valsčiaus teismą pažiopstot. Teisėjas, pagal įstatymą, kiek-vieną bylą paskaito rusiškai, o paskui, kas rusiškai nemoka, su tais kalbasi lietuviškai. Pasitaikė vieno vaikino byla, kuris policijos buvo apskuštasis už tai, kad be pašporto išejo iš savo krašto. Tas vaikinas lietuvis, rusiškai vos žeberioja.

Vienok savo nekaltybę jis pri-rodinėjo rusiškai. Bet, matyt, nei teisėjas jo kalbos gerai suprato, nei jis teisėja permata. Pagal teisėjas paklausė to vaikino (zinoma rusiškai):

— Tai ko jūs dabar norite?
— Nečego, — atsakė vai-kinas.

— O gal jūs norite, kąd jūs aštriai nubaustume?
— Tak tečio vaše blogoro-dija.

Na ir nuteisė kvailą vaikiną trims dienoms į belangę. Iše-jus iš teismo visi kaltino vai-kiną, kam jis nemokėdamas rusiškai kalbėjo. „Kad nemo-kėiu, tai nei nekalbēciu“ — atrėzė krutinę atstatęs vai-kinas-lietuvis.

K. Stiklius.

Gražiskiai (Vilkaviškio pav.). Mūsų klebonas mėsta, kad prie jų žmonės labai nusižemintų ir kiekvieną jo žodį šventai pildytų. Deleli nusižeminimo stokos šiemet atstatė vargonininką, paskui atsitraukė į zakristijonas. Da-bar gi atstatė ir varpininką, visai biedną žmogelį, be jokios išano puses kaltės — tik per neteisingus liežuvius.

K. Stiklius.

Laikraščių skaitymas. I Gražiskių raštine pareina šie laikraščiai: „Liet. Uko“ — 9 egz., „Lietuvos Žinių“ — 2 egz., „Šaltinio“ — apie 30 egz., „Vilties“ — 3 egz., „Vienybės“ — 2 egz. Iš užsienio: „Rank-pelnio“ — 1 egz., „Lietuvos“ — 1 egz., „Vienybės Lietuvninkų“ — 2 egz., „Žvaigždės“ — 1 egz., „Darbininkų Vilties“ — 1 egz., „Kovos“ — 2 egz., „Dilgelių“ 1 — ir „Žmonių knygyno“ — 1 egz. Reikia pri-minti, jog išeję į Ameriką savo broliams ir pažystamiams siunčia nemazą įvairių laikraščių skaičių. Be to ateina „Kovos“ 5 num. ant komiso.

J. Šišukas.

Naumiestis (Suv. gub.) Nesenai muitinėje buvo suimi-tas ukininkas Adomaitis iš Viltraičių kaimo. Jis ve-e paraką. Manoma, kad buvo apskusta, nes jam atvykus į muitinę, tiesiog į jo žiurėti į vežimo dugnį, kur ir surado paraką. Dugnė buvo dvi-lypine. Matyt, kad Adomai-tis nuo senai tuo užsiima. Da-bar turės uzmokėti arti tukstančio rublių pabaudos. Drauge suėmė ir jo motiną, kuri be pašparto grizo į Prusų. Ir šiai teko uzmokėti ke-letą rublių pabaudos.

Silpnutis-Svyruolis.

Didelis — Likiškis (Aly-taus val., Kal. pav.) Liepos 3 d. ant kelio rado užmuštą ir peiliu subadytą žmogų — S-mą Ivaškevičių. Itariami ir suimti: Adomaitis ir Joku-

bės Daukša su sunumi Jurgiu Žmonės kalba, buk Ivaškevi-cius 1907 m. sudeginęs visas Daukšos triobas su jais ir gyvulais ir dabar Daukša jam atkeršijęs. Ivaškevičius savo laiku buvo geras arkliavagis.

Simanas.

Vilkaviškis (Suv. gub.). Liepos 21 d. kažin koks pik-tadarys nušovė gijantą iš mugės Vince Visgirdą ir su-žeidė jo draugą. Užmušėjas suimtas.

Silpnutis-Svyruolis.

Skriaudžiai (Mariampav.). Buvo jau rašyta, jog Oną Krušinskienę paprovė koki tai nežinomi žmonės. Dabar suėmė J. Ankudavičių, kuris pirmiaus iš Krušinskienės priežasties sėdejo kalėjime 10 menses. Kaip girdet Ankudavičius visai nekaltais sėdi. Mat pas mus tai taip — kas buvo kartą ikiuves, tatas ir toliau už viso sveto prasikaltimus atsako.

K. Sakalėlis

Pilviškių (Suv. gub.). daktarai Jurgui Bludzinskui, buv. „Sviesos“ skyriau valdybos nariui, prisakyta Varšavos general-gubernatoriaus VII 26 d. išsikraustyti iš Lenkų Karalystės, kol bus kokia nors joje apsauga.

Palavénai (Ukmergės pv.). Per Akmenių sodžių nesenai prajojo apie 70 dragunų. Jie buvo apsistoję sodžiu arklius girdyti. Ukininkai labai nusigando, nes nežinojo kur ir ko tie dragunai jodineja. Kai-kurie manė, jog jie plaks ir šandas žmones. Tuotarp buvo tai paprasti maneuvrai. Tas pat dragunų bursys, atvykės į kitą sodžių — Vadžiūnus, apsinuovojo klojimė paskininką A. Kumstį. Išmyne ir priteršę klojimą, jie išgriovė užugardes, kur sukrana-nama rugiai, ir nieko neužmo-kėjė išjojo. Ukininkas turėjo apie 20 rub. nuostolio. Kada jis paprašė uzmokėti jam už tai, fizierius atsakė: „Tut ne vaša volia, a naša“ (čia ne jūs valia, bet mūsų).

Akmeninis Dusas.

Šimonis (Ukm. pav.). Prismėti, jog išeję į Ameriką savo broliams ir pažystamiams siunčia nemazą įvairių laikraščių skaičių. Be to ateina „Kovos“ 5 num. ant komiso.

J. Šišukas.

Naumiestis (Suv. gub.) Nesenai muitinėje buvo suimi-tas ukininkas Adomaitis iš Viltraičių kaimo. Jis ve-e paraką. Manoma, kad buvo apskusta, nes jam atvykus į muitinę, tiesiog į jo žiurėti į vežimo dugnį, kur ir surado paraką. Dugnė buvo dvi-lypine. Matyt, kad Adomai-tis nuo senai tuo užsiima. Da-bar turės uzmokėti arti tukstančio rublių pabaudos. Drauge suėmė ir jo motiną, kuri be pašparto grizo į Prusų. Ir šiai teko uzmokėti ke-letą rublių pabaudos.

Gbk.

Južintai (Ezerėnų pav.). Nors pas mus ir nedang tėra sentikių, bet ir tie patis nerimastauja: nori bėgti iš Lietuvos. Jie užstato arba atiduoda nuomon savo žemę ir važiuoja Tomskan, arba kur kitur Sibi-ran. Jie noriai parduoja savo žemę, bet negali...

Nuteista nužudyti bu-vosis dumos atstovas. Kur-skro karo teismas nagrinėjo Šči-gorovo revoliucionierių val-stiečių bylą. Nuteista nužudyti buk už užmušimą šnipą 9 žmonės ir jų tarpe buvusis antrosios dumos atstovas Pia-nych; katorgon ḡ nuteista 25 žmonės, jų tarpe buvusis pirmosios dumos atstovas Merku-lovas ir šventikas Molotkovas; ištremti į Sibirą nuteista 34 žmonės ir pagalios kalejiman 1 žmogus. Isteisinta 20 žmo-nių. Rašo, kad visur jau nu-raminta, o tuo tarpu karia vis ir karia po senovei. Kada gi to galas?

Nauji kalejimai. Kale-jimų vyriausybė liepė pradeti statyti 4 kalejimus: Baltsto-gėje — 365 žmonėms, Sizra-niuje — 200, Blagoviešenske — 350 ir pas mus Lietuvoje, Siauliouose — 210 žmonių. Taip pat manoma padidinti garsųjį Šliselburgo kalejimą. Vi-a tai apsieis pusantro milijono rublių. Tai kur eina žmonių pinigai.

(„Liet. Ukin.“)

Choleros bijo. Daktarų inspektorius sužinojo, kad Vil-niun atvažiavo iš Pskovo 10 šeimynų žydų, pabėgusi iš ten iš baimės apsigerti cholera. Inspektorius pranešė apie tai policimeisteriui, kad sujiešotų kur štie patėgliai apsigive-vo, o miesto valdyba kad jas-kytų daktarams-sanitarams apžiureti juos.

— Vidaus reikalų ministe-rio padėjėjas Križanauskis pranešė Kauno gubernatoriui, kad viršiausiai užvirtintoji kovai su cholera ir džiumu komisija pripažinus, jog Ezere-nų, Panevezio ir Ukmergės pavietams gresiai choleros pa-vojus.

Kybartai (Suv. gub.). Liepos 6 d. Vilkaviškio žandarų viršiūinkas darė kratas Virba-lyje pas Raudondvario Pu-nišką ir Kybartuose pas Pr. Svetelį ir Butkų. Visur be-veik nieko uždrausto nerado.

(„Liet. Žinios“.)

Raguva (Ukm. pav.). Liepos 11 d. bedirbant lauke Ja-čiūnų sodžiaus ukininkui Ja-sevičiui su sunum, užėjo per-kunija. Jiedu pasislėpe nuo lietaus po medžiais. Tuo tarpu trenkė perdukas ir užmušė Ja-sevičiaus sunų, apie 14 metų vaikiną. Buvo dar užkase jį žemėn, bet nebeatsigaivino.

(„Nevėžys.

Prezidentas Taftas išva-ziamo ant vakacijų į savo pali-varkėli Beverlyje, Mass. pa-krastyje Bostono Ažutekio.

Mokesčiai nuo turto iplaukų tapo užtvirtinti Ala-bama valstijoje, kuri dabar įneša, kad šitas būtų pridėta prie konstitucijos Jung. Val-stijų kaipo priedas. Tai bus da-pirmutinė valstija Amerikoje ką uždeda mokesčius ant kapitalistų turto.

Sudegino lošikų mašinas. Paoli, Ind., valžiai paliepus policija išgabeno ant gatvės

pinigais lošikų mašinas, pri-klausi-sias tuliemis Taggart ir Sinclair, ir aktyvausdoje val-džios atstovų sudegino. Mašinas buvę vertos \$30,000. De-gant mašinomis visa apylinkė subėgusi žiurėt ir plot delnais.

Laužo streiką. Garsus plieno streikas ties Pittsburghu pagimdė čia eilė snirčių, ačiu valdžios užstojimui už ka-pitalistus. Dirbtuvų valdyba vienalias gabena naujas bu-rius streiklaužių, o streikininkai juos gaudo ir peria kaili. Kitus veda pas fotografą ir nutraukia jų veidrašius, kad išiuntinėti po visą Ameriką, kaip profesionalių kapita-listų bernų, kurių visur dar-bininkai saugotusi. Tarpe streikininkų ir streiklaužių tolydzio šytruojia peiliai ir revolveriai.

Pereitą nedeldienį Schoen-ville's priemiestyj iškilo kova tarpe streikininkų ir kareivų. Laikraščiai praneša, kad tose imtynėse žuvę aštuoni žmonės: serifas, 1 kareivis ir 6 streik-laužiai, apaišt daugybės pa-zeistų. Iš tos priežasties su-arrestuota nemažas skaičius streikininkų.

Vėl nauji centai. Pe-reitą mėnesiu pasklidę po Ameriką 28 milijonai naujų centų su Linkolno paveikslu, kuriems modelių buvo nupiešę artistas Victor D. Brenneris ir padėjės apačioje piešinio savo vardo inicijalus — pirmasis litaras „V. D. B.“ Dėlei šito tuli Amerikonai pakelė didelį triukšmą, nes Brenneris paeinės iš Rusijos ir dar esas žydas, kurio tėvas „briežiukais pirkliavas“, todėl centai esą sudergti. Valžia ligotų balso paklausius ir dabar paliepta Philadelphia pinigų dirbtu-vei išleisti naujus centus, be minėtų inicijalų. Pasklydisiegi centai taipgi pasiliksių jau žmonėse.

TARP AMERIKOS LIETUVIŲ. **Brooklyn, N. Y.** Rugpj. 9 tą dieną Lietuvij Rubsiuvių Unijos 54-tas ir 58-tas skyriai laikė miniu-susirinkimą su prakalbomis. Tikslu buvo — apkalbėti rei-kalus dar neprigulinčių prie unijos darbininkų. Iširašymo mokesčis tapo specijališka sumažinta norintiems pris-dėti prie unijos. Susirinkime dalyvavo apie 2000 žmo-nių. Prisirašė prie unijos 150 naujų sąnarių, kas reiškia, jog lietuvių rubsiuvių jau pradeda matyti ir suprasti rei-kalą vienybės, nes tik susivienę tegali savo mierį atsiekti. Mat, kuomet lietuvių ēti neturėjo unijo, tai turėdavo dirbtu po 12-kai daugiau valandų per dieną, galiaus, susi-organizavus jiems tapo su pa-galba streikų iškovota 9 va-landos ir geresnė mokesčis. Kadangi ir dabar, neprigulinčiai te-žino, tiki arių, treti vokiečių, ir t. t. Pa-žiūstu daug lietuvių, kurie jau visai nenor lietuvių nei susi-tiki gatve einant...

Pradėjo išeidinėti čion lietuviškas laikraštis „Draugas“. Kaip patyriau, tai prie spaus-

reik suprasti, kad kontrakto-riai gauna nemaž pelno uždė-dami kasdien po valandą kiek-vienam

tuvės ir gi dirba lenkai, (o gal tai tik išvirteliai?) Teko girdeti nuo kai-kurių čionykščiu kelines, o pajutę tą, kurį gyre si Milukas apavęs, pasistengė uždaryt savo duris.

Apsigyvenus ant keleto dienų kun. Delianui Eastone, vieną gražų nedeldienį jam pasisekė sušaukt ant miesto kapinyno gerą burelių lietuvių, kuriems ant atviro oro kunigas pasakė prakalbą. Kalba buvo agitujanti; pusėtinai išbares fanatikus, išspekę apskritai fanatizmą, ragino visus su jungtomis spėkomis tverti parapiją, išitaisyt bažnytę, kurią ir t. t.

Sekantį nedeldienį 13 d. liepos tapo sušaukti viešas susirinkimas Pennsylvanijos gelžkelio stoties svetainėn. Ši kartes Barrių lietuviams reikėjo užkvesti su referatu arba koncertu; bet stoka buvo užmanytojų. Pas mus viskas menkai tarpsta. Girdėtis buvo, kad advokatas Lopata gavęs paraginimą (gal nuo kun. Žilinskio) surengti apvaikščiojima 40 metų sukaktuvė lietuvių imigracijos Amerikon, bet ir tas jo rankose dingo.

O kurgi tamšiam lietuviui jieškot apšvietos, jeigu jau ir apšiestesnieji ja tik sau pasilaiko...

V. Lietuvaitis.

Rochester, N. Y.

Per šiuos paskutinius metus šiam miestely labai pasididino lietuvių skaičius, iš kurio atsirado ir geros minties žmonių, pasirūpinusi tuoju tverti darbininkaičias ir tautiškas draugijas. Neblogai šiandien čia gyvuoja L. S. S. kuopa ir S. L. A., kurias labai persekiuoja tamšus parapijonių, šmeziajas jas žodžiais ir darbais. Odel ko tos minėtos kuopos susitvėrė, jie nesirupina žinoti, jei kas nori apie tai paaikiinti, tai jie griebiasi peili arba akmenj. Matydami parapijonių, kad negali sulaikyti šviesos plėtojimosi, nutarė kviečti vius į bažnyčią be jokio užmokesčio, be to kiti žada sutverti „komisiją“, kuri rupintusi prašalinimui iš dirbtuvėi visų socijalistų. Matot, kokis tamšybės pasišventimas!

Šios dienomis ant šio miesto kapinių rado nužudytos ir sukoneveiktos jaunos merginos lavoną. Nesėjus pasklisti žiniai apie tai, jau parapijonių pradejo skelbti, buk iš „Kodak Park“ dirbtuvės areštavę 4 socijalistus, jta riamus žmogžudystėje. Daubar, girdi, Jungt. Valstijų valdžia jau išnaikinsianti visą ta bedievėjų partiją už tokį darbą. Bet neužilgo pasirodė, kad areštuoja ne socijalistai ir ne iš dirbtuvės, bet iš dvasiškos seminarijos; kaip girdėjau nuo žmonių, esą areštuočiai 4 klierikai, kurie, manoma, užganėdinę savo gyvoliškus jausmus, nelaiminga mergaitė nužudė, kad pasilikytas amžinoje slapybėj.

J. V. M.

Easton, Pa.

Pradžioje liepos išnetyčių pasirodė pas mus Eastone kun. Delianis. Pirmiausiai anas pasirodymas apsireiškė Philipsburg, ten jam pradėjus rinkti pinigus ant žvakučių tuo tapo sugaitytas policijos išnupirkot vieną „šerą“ (akejį)

priežasties pikčiurnų, kurie atsiminę Miluko stebuklingas neužilgo čionai statyt....

Čion viena lietuvių surestavo tulą A. G. — jauniai kaiti už paragavimą užginto vasisius...

Kada iš New Britaino jau vieną gražų nedeldienį jam pasisekė sušaukti ant miesto kapinyno gerą burelių lietuvių, kuriems ant atviro oro kunigas su panašiomis bylomis.

Scranton, Pa.

16 rugpj. nedelio vietinis lietuvių klebonas nustebino parapijonus savo pamokslu. Išėjės pradėjo nei ši nei tā pasakot: pradėjo nuo „Raudono Gaidžio su juoda š...“ — iš kurio spaudžią „liekarstas šmeravimui“ (originališki išsireiškimai) kokių tai patrijotų. Paskui émė pasakot apie koki ten pilvotą „perliorių“, kad pardavinėjės nešventintas „dievo-mukas“ ir kitus tikėjimiškus daiktus. — Iš sykio norėjo parapijonai bėgt laukan, bet kad tuo nubaigė, tai ir klausytojai apsiaramino. Vienok girdėtis, kad zakrastijonas ir keletas parapijonų nusidavę pas sveikatos užveisda pasiteirautų ir labai esą susirupinę iš girdėto pamokslo...

Z. Ardzevičius.

Waterbury, Conn.

8 šio mén. turėjome parenge prakalbas. Kalbejo kun. Žilinskas iš So. Bostono. Labai nusisekė. Žmonių buvo salėje 354, ir surinko auką \$38 94. Kun. Saurusaitis labai agitavo, kad žmonės neitū ant kun. Žilinsko prakalbų. Net paémės prakalbų apgarsinimą paraše laišką ir tą viską pasiuntė vyskupui. Vyskupas apgarsinimą pasiuntęs kun. Žilinskui. Žinoma, kun. Ž. turėjo pasiaiškinti prieš vyskupą ir perstatyti Waterburio prabaščių, kaip ūmonių neaiškuas proto, nes, girdi, jisai nieko nesupranta. Vyskupas pavelijo kun. Žilinskui važiuoti į Waterbury. Kun. Saurusaitis dažinojęs, kad nieko negelbsti jo iškundimas, tą patį nedeldienį užsakė per pamokslą sekanciai: „Šiandien bus prakalbos ant 103 Green gat. Kalbės koks tebėsi daveš ir gulėti stuboje, kaip jis sakydavęs: „negaliu pa-silėti stuboje dėlei savo moteris visokiu išmetinėjim...“ Todėl gulėdavo sklepe. Prieš nusiužydymą apsirėdyta moteriškoms drapanoms ir... pasikabinti ant diržo.“

Nepersenai čia pasimire džiova J. Skirpsta vičius, Suvalkų gubernijos vaikinas 24 metų. Gydesi Hartfordo ligonbutyje, bet jau nieko negelbėjo, — turėjo atskirti su šia pasaule. Velionis prigulėjo Žirgvaičio draugystėn. — Lietuviai parastai labai vėlai pradedė gydyties, kada jau stebuklo reikėtų išgijimui. Be to apie hygienišką užsilaikeigam ligos laiku nei mūsų žmonės rupinasi, nei mūsų šviesuoliai juos to mokiniai. Gaila.

A. Stankevičius.

Laiškai Redakcijon.

Gerbiamoji redakcija!

Kaip jau yra žinoma daugumas skaičių išmetinėjimų. Ir antrą rinkinį eiliu: „Vardienio dainos“, kuris dabar yra pas p. J. Baltrušaitį, Philadelphijoj. Su sąlygomis galiama kreipties šiuo adresu: Šiauliai, Kauno gub. Nikolaevska ul. namai Burbos, butas Mackevičiaus, Kriščiūnai Jonui. Russia-Lithuania.

NEKALTYBĖ.

— Pagal Horacijų.

Tam, kurs nekalt's, be nuodėmės gyvena Nereikia muriną lanko, neigi kalavijo, Nei vilyčių, mirties nuodus' mirkytū

I strainū lanką,

Laisvai jis kelias per audringas Zirtas, Be baimės perlips Kaukazo kalnynus, Pereis tolimas vietas, ką svajingoji

Hidaspė plauja.

Kada sau linksmą dainą bedainuodams, Laisvas nuo rupesčių, be jokių ginklų, Vaikščiojau po tankias, kurčias girią,

Ir vilkas bėgo,

Tas baisus žveris, tik matomas plačiose Šilų pragalyne pas karingus Danus.... Ko n'augina Jubos šalis, nei liesa

Lavrų motina.

Nuneškk mane tenai, kur pliki laukai, Miškuos' nedvelkia vasaros vėjalis, Ten, kur pasaulį dengia šaltas ukais

Jupiteris pik't;

Nuneškk mane arti pas saulės ratus, Kur žmonės negyvena, — ten, kur ugnis: Linksmai šypsodams visur aš dainuošiu

Jautrią dainele.

Menkutis.

KATINAS IR VEIDRODIS.

— Pagal Ilarioną.

(Sakmė.)

Išriestasprandžiai, neva išmintingi, Kurių gyvenimas praeina

Jieškojime tokį daiktų, ko nieko ant svie-to neranda, neužineina—

Pasekit katinu ir bukit protingi!

Ant dyvono minkštai sédėdams, Katinas, Marcuku vadinams, Prause burną ir tyliai niurzgėjo; O prieš jį ant sienos veidrodis kabėjo. Tik, žvilgt į veidrodį! ir — šerj pastatė: Nes Jame, kaip vienas, sau lygū pamatė; Sokės ant sienos, stiklan snuki savo, Pagriebt manydams, taip smarkiai užgavo, Jog nubildėjo ant grūdinės stačiai, Ir apsilaužę, pykti liedams plačiai,

Suriko: „aš suprantu: Stiklas permatomas... paminési man tu!“ Soko pagauti... Stebuklai! — išnyko, — Tiktai ką maté, bet kur jis paliko?

Atbėges atgal, į veidrodį žiuri, Ir vėl prieš akis savo prieš turi.

„Palauk, žinau kaip! busi mano“ — tarė, Šoko ant viršaus, pilvu pasikorė, — Dvi koji, panertęs, vienoj pusėj turi,

Kitos dvi — kitoje, į veidrodį žiuri; Ir vėl mato kojas, snukį ir uselius,

Griebé visos' pusés' iškėtes nagelius; Kaip reik nepataikę žemén nubildėjo. (Isidėkit tą galvon, mūsų užriestosiai!) Žinot nebnorėdams, ko negal suprasti — Galvą pakabinęs, susimušęs nosj, — Nuėjo katinuks su žiurkėmis patresti,

Murmėdams pamokslą: „Ne mums tas žinoti, Ką katino protas negali valioti!“

G. B. Raitelis.

Cukraus suvartojimas.

Statistika mėgsta apšvieti visus gyvenimo kampelius ir po to dalinties rezultatais savo darbo su plačiaja visuomene. Apie vartojimą valgomų daiktų taip gi vedama pilna statistika. Čia paduodame tik ką apskelbtas žinias apie suvartojimą cukraus kai-kuriose didesnėse valstijose. Taip va, Anglijos kiekvienas žmogus suvartoja per metus po 60 svarų cukraus; amerikai — 54; danai — 44; šveicarai — 42; švedai — 30; norvegai taipogi 30; fran-

cuzai ir vokiečiai — po 25; olandai (hollandai) — 22; belgai ir italai po 20; austrai — 16; ir ant galo, rusai tik go 10 svarų cukraus. Metinis pasauly suvartojimas cukraus siekia 12 milijonų tonų (skaitant toną po 2000 svarų).

(Iš „Viestnik Znanija“.)
K. J. Baronas.

Kritika ir bibliografija.

Birutė. Žemkalnio, dviejų veiksmų melodrama. Vilnius 1906. pp. 22.

Iš muzikališkų sceniškų veikalų turime tik vieną — vienatine originalinę viršų minėtą melodramą, su Miko Petrauskų kompozicija. Tai yra fantazija apie Birutę su Kęstučiu susitikimą ant Palangos kalnelio, dabar „Birutė“ vadinamo. Kas matė pernai Chicagoje tą melodramą ant scenos, sako buk ji padariusi nemazą išpujį ant žmonių žiurovų; net dabar bille ką užklausus apie vaidinimą „Birutę“, matai kaip tas iššaukia ant jo veido malonų nusisypojimą, o jau pagyrimą — nesuskaitai.... Tas tiesa, nes turinys — gana interesingas, kalba daili, lengva, geras sceniškas paveikslėlių sustatymas — vis tai gerosios melodramos pušės. Parašyta jinai pusiau proza, pusiau eilėmis; eilės daugiausiai be rimo, bet parašytos taisykliškai, visur užlaikančios ritmą, todėl tinka gerai muzikai. Taip gi ir pasiskaitymui yra žingeldi ir nenuobodi.

„Birutė“ rodos tik du kartu tematė musų sceną: Vilniuje ir Chicagoje; ja yra ytin sunku pastatyti, nes veikime turi dalyvauti suvirš 70 asmenų, choras ir reikia daugelio kitų nepaprastų dalykelių. Šiemet ją išvisime, be abejio, ir Amerikoje, atvykus p. M. Petrauskui. Chicagoje tikrai bus pastatyta. Geistica butų, kad ir visų didesnių kolonijų lietuvių pasištingtų suruošti savo sceną ir pasirūpintų ypačgi parodysti žmonėms „Birutę“.

Vinciunas.

Kokia mums reikalinga tvarka. Iš rusų kalbos vertė J. Pleiry. Isleido „Lietuvos Ukininkas“. Vilnius, 1907. pp. 20.

Kiekvienas perskaitys šiąja brošiurelė žinosis, kas tai yra žmogaus, jo sąsinės, žodžio ir spaudos liuosybę; kaip valdosi žmonija bei valstybė savo išrinktaisiais atstovais per visutinį, bešališką ir lygū balsavimą. O šiuo momentu gyvenant, reikia tie dalykai butinai žinoti, reikia juos gerai suprasti ir gyvai permatyti. Brošiurėlės turinys labai įdomus, daug ten praklinių minčių galima atrasti. Persiskaitykite.

M. Bėdulis.

KAIP NERASZYT.

(Patarimas kadir ne valkams.)

Paėmus plunksnai į rankas žmogus išlieja savo jausmus. Užtai reikia ne sklaidyti juos skliautyt, bet švelniai srovele išliet. Nereikia pakelti plunksnos nuo poperiaus, pakol žodį neparašai. Kai prie šito išprasi, tai tada nekelu plunksnos augštyn, iki viso sakiniu neparašysi. Taip ištobulinsi savyje minčių nuoseklumą. Neikuo met nepradék rašyt neapmūslinęs, ką turi parašyti. Pirmiau turi savo galvoje jau turėti rašto paveikslą, tada pradék rašyt. Tik šitaip elgdomas paliksi nuoseklumą.

Nerašyk pašiuku rankraščių spaudai. Nesuglausk žodžių rašydamas. Tas erzina skaitančiam akis ir jau sukelia jame piktu mą ant rašiūs. Atmink, kad išvingiavimas išviniojimas visokiai lankais-kilpomis raidžių reiškia žmogaus tuštumą. Pratinkies raides daryti taip paprastas, taip apvalias, kaip tik galima. Kiekvienas jas paskui skaitydamas pamūslys, kad esi susitvarkęs prote ir pasielgimuo žmogus. Pasaulij viskas apvalu, nes tame randasi nuoseklumo centras. Akis taip gi mėgsta apvalias raides, kaipo nealsinančias ir neerzinančias matymo nervų. Kaip mės pagiriame žmogų švarai, bet paprastai apsiėdžiusi, o pasijuokiam iš pasipuošusio, bet ne

tvarkaus pliuškio, taip-p t ant juoko išstatom tūc, kurie stengiasi visai išraityti-iš ukineti rašydamis raides, o pačiame sivo rašto turinyj palieka skyles vėjui lekiot. Rašyk lėtai, tvir tai ir paprastai, tuomet išdirb-i savyje tvirta prötą.

Nerašykit smulkiai, kad reikėtų mikroskopu skaityti jūsų rankraštis. Smulkus raštus gadina skaitančiam akis, be to pareiškia, kad jiji rašiusis yra smulkių motiūvų, menkų idėų žmogelis.

Dauguma užmiršta pabraukti raidę t, uždėti taškelius ant i, padėti kirčukus viršu ar apaičioj tam tikrą balsianosinį ražių. Arba kiti bando pabraukti t, bet jų brukšneliai kaži-kur nulekę, arba taškeliai ant i nuriedėję net visai ant kitų žodžių. Šitokie rašytojai tuojuo pasirodo nieko nepaisantį ant s.v.o pasielgimų; jiems rašto darbas neatrodė gražiausiu proto vaisiumi, bet kokiui tai niekniekiu, kurį lyg per prievertą reikia atlikti. Ir iš kro tokią žmonių nuomonę visuomet buna iškrikę, jie niekam negali iškiskti, pagalios nei sau. Ir jų rankos raštą skaitantis visuomet pamislys apie rašiusi iš blogos pušes.

Daugelis yro ant tiek t nginiai, kad rašydami m, n ir u nenori plunksnos pavedžioti taip, kaip reikia, bet sulieja raides i ištisą virvutę; tu skaitytojau, jei nori, iširink sau katra čia m, katra n, katra u.

Tie, katrie mėgsta raides išving'ut, tankiai jie t padaro ir rašydamai alresus. Girdėties, kad tuli žmonės jokiu buda ne škaito adresu, todėl atsakydamai rašiusiam iškerpa adresą iš laisko ir prilipina ant kopert s, tikėdami, kad rasi laiškų nešiotojas tas virvutes kaip-nors išnarplios.

Kaip-kurie taip skubina rašyt, lyg nori visą pasaulį surašyt; pertai d ro kliaidas kas antras žodis. Paskui šitas kla das taiso ir šiam gaišta laiką, kurį butų sunaudojo velytam, kad lečiau ir su apmästymu rašyt, negu daryt taip negražą raštą. Be to šitokie rašytojai tankiausiai taiso kliaidas tam pačiam žodij, taip kad paskui tokis raštas jau visai nebegalima skaityt. Jau jeigu kokį žodį apsirkai, tai verčiau jį visai užbrauk, o viršu pa-rašyk jo vieton kitą. Bet geriausiai yra visai kliaidų nedaryt. Ir tas niekados neatsitiks, jeigu tik apmästydamas ir išleto rašysi. Žmogaus protas negali padaryti višiaus savo spėkų. Daryt reikia tiek, kiek tuomtarpu gali nors ir mažiau.

Gražumas rankaraščio visuomet charakteriuoja žmogus švarumą, nuseklumą, sumanumą ir vice versa. Yra patirti pedagogijoje, kad tie, kurie mokinasi kaligrafijos (gražuo-raščio), visuomet išdirba labii sympatiškai ir visiems malonu sivo pabudži.

Kregždunaitis.

H. Sudermann.

Jonas Krikštytojas.

Penkiaveiksmė tragedija su prologu.

ERODAS. Moteriškel.. kaip... (nebegali iš susijudinimo kalbėti.)

ERODIJADA (syspodamosi). Sakyk. Nes, jei nereikalauji manęs meilei, tai gal reikalauji manęs kam kitam.

ERODAS (perėjės kelis sykius per sceną). Kuriu neiknomet nepriygsiu? Kuo yra žmogus, kuris rustybėje saldžiai juokiasi?.. Baily?.. Kuo yra žmogus, neteisybę kalbą?.. Veidmainys?.. Kuo yra žmogus, kuris rija savo pono seilę?.. Taraujančiu? Ne... Nes taip darė ir Jis... Bet susijudinime traukė iš makštės kardą ir kapojo į galbalius — draugą ir priešininką, kiekvieną, kas tik jam ant kelio stovėjo. Net visagalij Rymo valdonas drebėjo prieš jo galybę... Ir mano kraujas pradedė virti ir aš noriu... bet aš neturiu kardo. Todėl aš ir toliau saldžiai juoksiuos ir, kaip Erodo sunus, ir sekantis jį, kaip bezdžionė, rysiu kunigų sei-lę...

ERODIJADA. O jei šventyklos kunigai atsistotu prie tavęs kaip apgynējai nuo išbirdusių žmonių, ar tuomet mažiau abejotum apie save?

ERODAS. Apie save neabejoju. To gi, apie ką kalbi, neiknomet negali buti.

ERODIJADA (prieina prie vidurinių durų ir

atidaro jas. *Leina durininkę*). Ką man praneši?

DURININKĘ. Ponias, atvyko iš arcikungo du pa-siuntinių su nauja žinia.

ERODIJADA. Ivesk juos salén... tegu ten pa-laukia. (*Durininkė išeina*.)

ERODAS (rusčiai syspodamosi). Gal jau jie skelbia tai visam pasaulinii? Gal naujas prakeiks-mus praneša?

ERODIJADA. Klysti, drauge. Mažas palaimi-nimas skverbiasi į duris. Jeigu patinka tau, įleisk jি.

ERODAS. Sapnuoj!

ERODIJADA. Paklausyk. Kodėl pergerit jėjan pirmąvę šitan tuščian naman? Kaip tik atvykau į čia, nuo to laiko vedu derybas su kunigais...

ERODAS. Tu!

ERODIJADA. Ir ką gi, jei neslėptum nuo žmo-nių nusidėjėlės, bet įvestum rytoj šventyklon? Ar gi tai nejuokinga butų valanda, jei arcikungas taip téviškai priimt pabėgusių tavo brolio moterę?

ERODAS. Ką gi jam užtai pardave?

ERODIJADA. Dovanojama tai, kas duodasi.

ERODAS. Įtikės tau tas, kas jų nežino — šitu aukuro plėšikų.

ERODIJADA. Atbulai. (*Tyliai*) Turime pri-žadeti ir užtikrinti, kad neikuomet nesirupinsime Ryme Judėja, tuomet gal ir sutiks.

ERODAS. Ir ką gi atsakei ant to —

ERODIJADA. Prizadėjau. Kaip gi kitaip?...

Už save... O taip-pat ir už tave...

ERODAS (rodydamas į save). Dar nieko nelai-mėjai, o jau išduodi?

ERODIJADA. Juk rodési man, tarsi šią valandą girdėjau tave šaukianties kardo... (*syspodamosi*) Tapęs karalius, galesi užmušinėti visus, kuriems prižadėjai, kad nebusi juo.

ERODAS (žiurėdamas į ją). Moteriškel!

ERODIJADA. Ar vis dar tebesirodo tau, kad ap-leidžių namus dėl pabučiavimo?

ERODAS. Net būsi man žiurint į tave!... Bet jei net kuniugas palenkei savo pusén, vis gi nežinau gerai dar šimtagal vių žmonių. Savo karaliui svaidė kadaisiai čia aukas veidan, Barachijaus sunę nužudė tarp šventyklos ir aukuro. O ar nežinai, kad mieste yra Krikštytojas!..

ERODIJADA. Prie jo, patariu tau, artinkies tik su budelio kalavija (*juokiasi*).

SCENA 6.

Tie patis. Jabada ir keli tarnai.

JABADA. Dovanok, pone, avinėlis gatavas.

ERODAS. Pirmiausiai išklausysime jūsų kuniugų, jeigu taip jūsų, jeigu taip — patinka mūsų valdonei.

ERODIJADA (sysposi patvirtinančiai).

Visi išeina.

SCENA 7.

Jonas. Mirijam.

MIRIJAM (ieidama dešine puse pro duris). Teikiess palaukti, rabbi, čia jos. Ką įsakysi tavo tarnaitei.

JONAS (pakrato galvą).

MIRIJAM (bučiuoja į rubus ir išeina).

SCENA 8.

Jonas stovi valandėlę vienas. Pasklau įėlina Salomeja lydimą Mekos, Abi ir kitų dievų mergaičių.

SALOMEJA (prieina tyliai net prie gonky, žiu-ri į Joną, jieško ant savo krutines žolyno ir, nieko neradusi, grįžta atgal prie Mekos). Duok, ką turi už juostos. (Ima rožes, kurias paduoda jai Mekai ir svaido jas žemyn.) Nemati jų... Atnešk daugia žolynų ir myšų arfas atneškite... Meka pasiliks. — Kitai pabiojau. (*Mergaitės, išskiriant Meką, išeina*.) Tu, Judėjos tyru gyventojau, neap-galės manęs tavo aukį žvilgesiai. (*Sugrižta mergai-tės*) Duokite... rožes — (slėpia galvą žolynuose) Dar norėjau turėti narcizų. Ne, pasilikite ir dai-nuokite dainą, kurią išmokiau jus vakar, tą dainele, kurią dainuoja Antiochijoje šokėjosi... Tik tyliai, kad nepersigąsty mūsų... Kur Mirijam?

ABI. Nenorėjo.

SALOMEJA (per dantis). Nemorėjo!.. Pamatė rožę... Pakelia ją—kaip kažką, kuo neikuomet... Te jū daugiau — daugiau — daugiau — (pila rožes ant ją).

MERGAIȚES (dainuoja dainelę arfomspritariant). JONAS (žiuri nustebęs augštyn. Žolynai pi-liasi jam ant galvos; jis traukiasi atgal). Kas gi gi čia daro sau juokus iš manęs?

SALOMEJA (pamažu nueina žemyn). Aš, moky-tojau!

JONAS. Kas tu esi?

SALOMEJA. Aš esu lygumų rožė.

JONAS. Žaisk su sau lygiais... Manęs gi neliesk... Arba eik ir pašaukk tą, kuri pašaukė į čia mane...

SALOMEJA. Motina?

(Toliaus bus.)

Maksim Gorkij.

Nereikalingo žmogaus gyvenimas.

rodydamas į kortas.

Petas staiga pasikėlė nuo kedės ir greitai taré:

— Radau paslapči, radau...

— Radau — užklausė svečias ir palingavę gal-vą, pamaži pridėjo: — Kva-aillas!

Petas pagrobė knygutę ir karštai tėsė, badyda-mas į ją pirštu:

— Palaukk, Saša!... Jau šešioliką sykių išėjo

taip-pat, suprant? O aš iš viso tik tukstantį du šim-tu keturioliką sykių padalinau. Dabar kortas vis tankiai atskartoja. Reikiu padalinti du tukstančiu septynius šimtus ir keturius sykius... suprant... penkiadesimtis du sykių po penkiadesimtis du. Paskui visus padalinimus atkartoti tryliką sykių — sulyg kortų skaičius — trisdešimt penkius tukstančius šimtų penkiadesimtis sykių. Ir atkartoti padalinimus sulyg spalvos skaičių — šimtų keturiadesimtis tukstančių šešius šimtus aštuonius sykius.

— E-e, kvailas! — pratarė svečias, linguoda-mas galvą ir jo lupos susiraukė.

— Kodėl, Saša, kodėl, išaiškink? — nebalsiai šukavo Petras. — Juk aš tuokart žinosiu visus padalinimus, kokie tik gali atsitikti lošime... pamis-lyk!

— Pažiurėk į savo kortas, — jis prikišo knygutę pri veido ir ēmė skubinai skaityti, — lapų tuzas, bubnų septynakė, gilių dešimtakė — reiškia, pas partnerius: pas vieną — čirvų karalius, bubnų pen-akė ir devynakė, pas antrą — čirvų tuzas ir septyn-akė, gilių panaite, trečiąsis turi bubnų panaite, čirvų dviakė ir gilių dešimtakė!

— Jo rankos drebėjo, ant kaktos blizgėjo prakai-tas, veidas tapo jaunas, geras ir malonus. Klimko-vas, žiurėdamas iš-už samovaro, matė ant Sašos veido dideles neaiškias akis su raudonomis gislelėmis ant baltymų, stambiai, tartum ištinusi, nosi ir ant geltonos kaktos odos tinklą spuogiuką, sutupusių vai-nukelių ant visos kaktos. Nuo jo atsidavė aštrum, nemalonum kvapu. Tas žmogus priminė Jevsiejui kaž-ka baisų... Petras, prispaudęs knygutę prie kru-tinės ir mojuodamas ranka ore, su džiaugsmu snabž-dejo:

— Juk aš tuokart galėsiu be klaidos loš. Pra-sijuokas į mano šimtai tukstančių, milijonai!... Ir nė-ričia... suktybės, ... nėra šukos... Aš — ži-nau! Žinau ir — daugiau nieko! Viskas taisykli-ka!

— Jis taip balsai sudavė sau į krutinę, kad suko-sejo, o paskui, ant kedės atsisėdė, ēmė patylomis juokties.

— Kodėl neduoda deginės? — rusčiai paklau-sė Saša, metė į žemę poperoso galinką.

— Jevsiejau, eik, pasakyk... — skubinai pra-dėjo Petras, bet tuom tarpu subeldė į duris.

— Tu vėl geri? — užklausė Petras, sysoda-mas.

— Saša siekė su ranka buteli.

— Ne, aš dar negeriu, aš štai tuojaus... pra-dėsiu gerti...

— Juk tai kenkia prie tavo ligos...

— Degtinė ir sveikiems kenkia... degtinė ir vaidintuvė... Tu, paveizdan, greitai iš proto išeisi...

— Neišesi, nesibijk...

— Išeisi! Aš matematiką pažistu, aš matau, kad tu esi stabas.

— Kiekvienas turi savo matematiką! — ne-uzganėdintai atsakė Petras.

— Tylėk! — tarė Saša, palengvėliais iščiulpé degtinę iš taurelės, pauostė šmočiuką duonos ir dar sau prisipylė.

— Šiandien aš, — pradėjo jis, nuleidęs galvą ir atrémę sulenktais rankas į kelius, — dar syki kal-bėjaus iš generolu. Patariu jam — duokit pinigų, sakau, aš suraus žmones, išteigsiu literatišką klubą ir išgaudysiu visus, visuogeriusius niekšus... visus.

— Jis išputė žandus, išvertė savo pilvą ir atrémė „skatiną“ — aš, sako, geriau žinau, kas ir kai prieikia daryti. Jis viską žinol! O kad jo numyltinė nuo-ga šoka prieš fon-Rutceną, tai to jis nežino... ir kad duktė pasistengė išmesti vaisių — taip gi neži-no...

Apsisaugokite!

„V. L.” š. m. nr. 1 pajieško vaikino apsivedimui kas tokia iš Detroit, Mich. Dabar „V. L.” nr. 30 ir vėl, kaip sužinota, ta pati ypati po vardu B. Michailiutė, jieško vaikino. Ši jieškotoja vyro pirmiaus vadino Aldona Tvardauckiutė, Zuzana Motovičiutė, o dabar B. Michailiutė. Ji jau prigavo vaikinus iš Valparaiso, Chicas, Wilkes Barre, Pa. ir Providence, R. I. Kad daugesnis nepasiduotų avanturnistei, pranešu jos išvaizda: tamsiai pilkų akių, geltonų plaukų, šviesaus ir linksmo veido, drasaus budo, 5 pėdų 8 colių augščio. Kalba lietuviškai, lenkiškai, rusiškai, angliskai, moka ir vokiškai, bet slepiasi. Rašo gerai 3 pirmose kalbose. Pora metų Amerikoje. Girdėtis, kad Lietuvos paliko savo vyrą padavusi į budelių rankas.

Artesnių žinių galėsi su tekti ypatiškai.

J. J. Nenius.

688-10th ave. Box Zeeger, New York City.

Szis-tas.

Apie Alaską. Alaska yra milžiniškas žemės plotas, daugiau kaip 600,000 ketv. mylių, kurių apie 200,000 mylių dar nepalytėta tebėra kulturos ranka. Vienok ir iš mažai kultivuotų jos sklypelių 1908 m. išsimta apie \$20,000,000 vertė mineralų, iš kurių \$19,000 000 vertės aukso. Labai truko šalies plėtojimasi susinešimų prastumas. Visoje Alaskoje tėra vos 452 mylios žiuojamų kelių, 300 m. gelžkeliai ir 397 m. čiaužimo šliaužimis ledų. Pageinės susinešimus Alaskoje atsidarys darbas didelėms darbininkų minioms.

Nauji raštai.

Išsinystymas Dievo anot D-ro O. Z. Hanish Lietuviškai Sutaisė J. A. Žečius. 1909, Seattle, Washington. Pusl. 9. Kaina 5 c.

Krasos dėžutė. A. R.— Tokios knygutes, kur butų surašyti Amerikos gelžkeliai, lietuvių kalboje nėra.

F. Klimkevičiui: — Tai menkniekis, jei tas ar kitas su kūnigu vaikščioja po stubas. Gal but, kad anot tamstū miestely išiplatinusio paskalo, jis yra „c'eilistas“. Teičiaus tai dar ne socialistas ir jiems nėra kā užmétinėti.

Mūsų žingunė.

M. Kapočiutė — „Ar ne reikalingas teatrališkų kuopų susivienijimas?“ Viena Moterė — „Atsakymas A. Antonovui“. Barabošius — „Po piežia“ (iš prof. Haeckel). V. K.Račkauskas — „Saulėteka“. „Kur yra teisybė, kur ji pasidejo?“, „Sonetas“, „Dain-lė“. „Kaladnikai arba katorgnai“ (eilios). P. Norkus — „Pansfermijos hypoteze“, A.

Karvelis — „Prie moterų klausimo“. S. Strazdas — „Vakare“, „Vargšai“, „Aš myliu“ (eilios). Vinciunas — „Dėlei Pan-airiškos sąjungos“.

Per „Liet. Ukin“. redakciją: J. Dzenkauskas — „Kudikytė“, „Atsiskyrimas“, „Mylimai“, „Sudiev“, „Arzuolas“, „Broliai!“ (eilios). Al. Daužnagietis — „Našlaitis“, „Noras“ (eilios). Tautonis — „Išeiviu daina“. Vargovakis — „Gegutei užukavus“, „Ant pievą“, „Pavasario daina“, „Ant Šešuvės“ (eilios). Žinios, etc.

Kooperacijos pakvietimas.

„Lietuvių Vartotojų Draugija Williamsburg“ kviečia visus akcijonierius ir pašalinius norinčius įsirašyti, pributi 27 d. rugpjūčio 7:20 val. vakare po No. 78 Grand st. Brooklyn, N. Y., kur bus svarstomas atidarymas krautuvės, t. y. gerosnios ir mésinyčios. Atsilarkykit kuoškaitlingiausiai.

Komitetas.

„Aušros Draugystės“

2—roji kuopa Brooklyn—New York, laikys susirinkimą seredėjo, rugpjūčio 1 d. ant 8 val. vakare „Vieybės Liet.“ Redakcijoje. Visi nariai teiks ateiti, nes yra svarbiu reikalui aptarti.

Kuopos Valdyba.

Ant pardavimo.

Barber šapė, 189 Union ave, Brooklyn, N. Y. su trimis ruimais, viiskai puikiai įtaisyta, pigiai parsoduoda. Priežastis pardavimo—liga.

Greti atsišaukti viršų padetu adresu:

Parsiduoda krautuvė.

Cigarų ir saldumynų (kendžių), krautuvė parsiduoda geroje vietoje, lietuvių ir rusių apgyvencio, ant 157 Wythe ave. Brooklyn, N. Y.

Eina gerai biznis. Atsišaukite su-

batoj arba nedėlio.

Ant pardavimo.

Parankioje vietoje mésinyčia. Viskas naujai įtaisyta. Savininkas negali laikyti užtai, kad nevedęs. Prašau pribut kuogreičiausia, arba priešau sau merginos dėl apsivedimo, kuri įnestų nors \$500; esmu jaunas vaikinas, 26 metų, kalbantis 4 kalbas apart angliskas, tinkantis prie biznio. Prašau greit rašyt arba pribut ant adresu:

J. Danell,
94 Clinton Pl.
Yonkers, N. Y.

Parsiduoda štoras.

Puikioje vietoj, senai lietuvių apgyventoj. Pardavinėjama tabakas cigara, cigareta, saldainiai (kendžės) ir visokie mažmožiai. Užsiga lietuviams ir kitų tautų. Iš daikto parsiduoda daugelis gražių rakančių (forničių): lovos, stalai, kedės, veidrodžiai, puikus vargonai ir kitokius smulkesnius daiktus. Priežastis pigaus pardavimo—éjimas į kita biznį. Gera proga lietuviui. Ateikit peržiūrėti po:

520 Metropolitan ave.

Brooklyn, N. Y.

Pajieškojimai.

Reikalaujam agentų. Didžiausiai ir séniausi nuo nelaimių ir nesveikatos apsbergėjimo (insurance) bendrovė Amerikoje jieško agentų, kurie rinktu norinčius apsiseigeti. Įmokejimas vieno dolerio užtikrina apsiseigėjus nuo 80 iki 80 dol. per mėnesį laike negalejimo. Agentai gali atsišaukti po:

25 W. 42 st.
Room 404,
Continental Casualty Co.
New York.

Ypatiškai užzeit: nuo 9 iki 12 valandos kasdien.

Reikalinga mergaitė grosernion dirbt, mokanti rašyt. Atsišaukti į „Vien. Liet.“ redakciją.

Jieškau savo brolių: Polito ir Juozo Maslauskų. Jiešu paeina iš Suvalkų gub., Seinų pav., Kudrėnų gmino, Cimanių sodžiaus. Taip gi jieškau savo švogerio Ant. Miklikonio; paeina iš Suvalkų gub. Seinų pav., Leipinų gmino, Veršelių sodžiaus. Kas žinot kur jie buna, ar jie patiš, meldžiu duot žinių šiuo adresu:

Antanas Maslauskas,
59 Michane Alley,
Plymouth, Pa.

Jieškau vėtos — Mokytojas, lietuvis, katalikas, baigęs mokytoju seminariją, tarnavęs valdiškose Suvalkų ir Kauno gub liaudies mokyklose, turęs gerą praktiką, sutinka užimti mokytojaus vietą Amerikoje. Grėitu laiku galėsi užimti ir vargonininko vietą; griežia ant smukio ir moka vest chorą. Reikalaujama atsakanti alga ir pinigai kelionei

Amerikon. Prašalintas per valdzia, kaipoj patrijotas ir neištikimas. Adresa sužinoti „Viens. Liet.“ Redakcijoj.

Reikalingos dvi merginos prisiuviomo moteriškų drapanų, viena kuri ar daubo jau mokinus, o kita kuri nori mokyties, bet kad butų puseiui apsižiūne su anglų kalba, ir kad butų vidutinio augumo, su geru liemeniu primieravimui, apie 80 colių per kritinę. Geras užlaikymas ir užmokesčis, sulyg gabumo. Taip gi reikalingas ir vyras kriaucius, tokis kuris yra siuves ant savęs Lietuvoje nemažiaus kaip 3 metus. Kreipies šiuomis adresu:

P. Sertvytis,
870 Bedford ave.
Brooklyn, N. Y.

Naujausiai iširti vaistai. Plauku sulaišymui ir atauginimui, nuo puczkų, spogų, nėzulio, egzemas, keletė pavaldų gyduolių ir gydymo budai. Geriausiai gyduolių palausės kai, kai Vokietijos armijos kareivių vartoja pagal formulą. Prof. Brundzo Gyduolių vyras cavarantuoto Vaistų ir Maisto tiesų chemijos biure Washingtone, per pati alyvu valstyje lezradejai su pagriniminiu ir dėdėjiniu substantiniu visiekiai neuzkainiaiškai svetkianti ir sistemati; jokio nėluti buti pavojus, tas užtvintas myų priekės rezies szalis įstatymas. Taipgi lezalukinės palausės informacijos, kai stabdant alinkima planu, kai atanginti ant izplukusios galvos, kai išgydinti iš išnaikinti pleiskaną, papušcas, derlinės, nėzul, egzemas ir kitas odos-ekruos ligos, ant kurinės esame specjalistai su savo gyduoliomis. Bus lezalukas jums lezalukinės dienos nėdžiai. Atskleiki ar raszykite umai idėjai dvientine stampa ant lezalukinimo visokų rodų.

Prof. J. M. Brundza & Co.
990 Broadway, B'klyn, New York.

BALTRAMIEJAUS NAKTIS

Yra tai puikus praneuzu romanas. Žingeldis tikėjimo pamatai ir mirštančiąjį ginčai: bedievie ir katalikai. Įdomus darbai karaliaus, kunigų ir jų paslaptis.

„Balt. Naktis“ stora, didelė knyga. Kunigai draudžia ją skaityti.

Kaina 75 cen.

„RAISTAS“ (THE JUNGLE)

Versta iš anglų kalbos originalo. Yra tai aprašymas iš Amerikos lietuvių gyvenimo. „Raistas“ taip žingeldi, kad į visas civilizuotas kalbas išversta, todėl jog akiva knyga. „RAISTA“ perskaite geriau pasaulį bei surėdymą pažinsi, negu daug metų Amerikoje gyvenęs. Kaina \$1.00.

Abidvi ant kart 1 dol. 50 ct.

ADRESUOT:

J. Naujokas,

120 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Antanas Staszauskas.

Laiškai apie vietoje Salinų, užlaikau sklausius gérimus ir kvepcius Cigarus. Lietuvių nepamirskeite atstankytis paašo vinentiui No 2Cor.Nesbitt ir B

EAST PLYMOUTH PA.

Sugryžtanti pergalėtojai.

Nuo neatmenamų laikų pergalėtojų sugryžimas buvo apvalščiojamas visos tautos. Kiekvienas stengėsi parodyti savo meilės ir pastištėvinti. Gali buti netinkamu, bet teisinga sulyginus su tuo prasinešančia pirmynigą Trinerio Amerikoniško Eliksyro Karčiojo Vyno. Jis pergalėjo visus nudutojus, nes geresnių šitos rūšių vaistų negalima nė vienam padaryti. Jei tas butų galima, tai tas butų vėl padaryta tik Trinerio. Jo laboraterijos, po priežiura mokslininkų yra pavyzdžiu švarumo ir prieinamos kiekvienam. Jo vaistai yra žinomi žmonėms kaip išilimimos gyduolių visose skilvio, žarnų ir krauso ligose. Vartok juos kaip tik valgumas sumenkės ar jau siesi silpnu ir pailsusiu be jokios matomos priežasties. Gaunama apie klinikose. Juozapas Trineris, 616-622 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

No. J. 82. JUODO METALO LAIKRODELIS

Tiktais \$3.95, mūsų draugystės sanariams už \$3.55.

Labai puikus nuolatinis kalendorinis laikrodis, kuris visada parodo sekundas, minute, valandas, sanvates ir mėnesio dienas, mėnesius ir visada parodo kaip mėnesių stov. Užlaik labai gerai laiką ir yra plinai per mynu firmą gaurantuotas. Prisikys labai puikus, auksinės rodyklės ir su auksiniais pagrindais. Kitos formos parduoda ta pati laikrodis už kelių kartus daugiaus, bet mes pateidome už tą prekę, kad apgraininti mynu pirklyt, nes norime parodytis savo tautiečiams, jog mynu galime parduoti geresnius tavorus ir pigiaus kaip svetimtasi, ir mes mynu firma yra labai didelė, ir mes pirkdamis daug ant kart, pigiai galime pagabenti iš Europos arba iš nū Amerikos fabrikų.

Be lencingelio duodame už \$3.95, mynu draugystės sanariams už \$3.55, o su auksinėmis (gold filled) labai puikus lencingelis už \$4.95. Kiti parduoda tokius lencingelius per keliolik kartų daugiaus kaip mėnesių.

Kas prisilus bus išsiustas per pačią mynu kaštą, bet jeigu kas nori užsiimokėti už tavoro at expresso, tada siūlyme per expressą ir pirkjamas užsimokės visus prisilintimo kaštus.

Per mynu draugystės galime gauti visokius tavorus pigiaus kaip kitur. Mes turime savo spausdintų ant 942 Lombard St. Philadelphia, Pa., atliekame visokius drukorūšius darbus ir išleidžiame didelius katalogus nuo visokų tavorų visokiose kalbose. Ant pareikaliavimo prisilintome mynu katalogus dovanai.

Mes nesilume ir negarsinome jokių tavorų uždýka, apart mynu katalogo, bet parduoda me gerus tavorus pigiaus kaip kitai. Tie, kurie garsinasi ir prizaudo duoti kai nore už dykumą negali išgydinti.

Mynu yra tikra lietuviška ko-operatyviška drangystė ir kiekvienas gali prisijoti mynu draugystės priežiūrą. Akcijos yra po vieną dojeri ir atnės ne mažiau kaip astuonių procentus kas metų. Prigulinti prisijoti mynu draugystės gali tavorus pirkti 10 procentus pigiaus kaip kitai. Užsiveikime visus tautiečius prisijoti mynu pirkliškos draugystės priežiūrą norus už doleri. Prigulinti prisijoti mynu draugystės gromatoje.

ATLAS TRADING ASSOCIATION, Dept. 4, P.O.Box 722
416-418-420 S. Broad St. ir 942 Lombard St.
PHILADELPHIA, PA., U.S.A.

Daktaro Patarimai Dovanai.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

Knygu Kataliogas.

Adomas Mickevycia (1798-1857). Jo gyvenimas, raštai ir darbai. Parašė A. J. Daubars. Plymouth, Pa., 1902, p. 40 15c

Ar socialistas gali buti katalikus? Se diečiams ir draugams darbininkams. Parašė Žmogus. Plymouth, Pa., 1900, psl. 22 10c

Augis darbininkų judėjimo Lietuvoje. Ši knygelė aprašo darbininkų judėjimą ir visokius sukilimus. Naudinga perskaityti kiekvienam. Parašė A. Lietuvos ir N. N. Plymouth, Pa., 1900, p. 55 15c

Apnuko Sapnai. Čionai yra rinkinėlis iš paveikslėlių iš gyvenimo: Laipsniai, Pūmirties, Ketasprandas. Parašė juos gabus, feljeton, rašėjas Šluburis. Je padiekiškai atstriai siekielė visus opiu sius gyvenimo apsireiškimus. Vietomis reikia verti, vietomis juoktis. Parašyta labai aiškiu kalbu, kad ir mažai mokantys lengvai skaito. Brooklyn, N. Y. 1901 15c

Eglė Žalčių Karalienė. Dramatas pen kiosose apsireiškimoose. Parašyta iš mitologisko senovės lietuvių padavimo. Parašė Aleksandras Fromas (Guzutis). Antra laida. Plymouth, Pa., 1906, psl. 56 15c

Gyvenimas Genavaitės. Pamokinanti labai sujudinanti apysaka iš senovės laiku. Antra laida. Plymouth, Pa., 1906, psl. 225 50c

Girtuoklinė Adynos. Antra laida. Brooklyn, N. Y., 1908, psl. 16 10c

Gudri Nasė. Juokažaisis dvejose veikmėse. Paimtai iš tikro atstikimo Lietuvoje. Šita knygelė perstato gana juokingo formo, kaip viena ukininkė našle savo gudrumu gavo gera jaunikį iš kas iš to paskui išėjo. Labai fengva perstatyta teatr mylėtojams. Parašė Aleksandras Fromas (Guzutis). Su autoriaus paveikslu. Brooklyn, N. Y. 1908, psl. 40 15c

Grandus Verksmai. Arba pasibudini mas prie apmisilimo kancios Viešpaties Ježus Kristaus. 10c

Herbertas Spenceris. Trumpa per žvalga jo philozophijos. Parašė Krapotinas. Vertė Dr. J. Šliupas. Plymouth, Pa., 1904, psl. 39 15c

Idėja ant mėlynos. Apysaka musydienu. Aukauja broliams lietuviams. Musė Plymouth, Pa., 1900, psl. 54 10c

Istorija apie gražią Katriniuką ir jos visokius atstikimus. Antra laida. Plymouth, Pa., 1901, psl. 32 10c

Isgrīvojinamas Kauno Pilies (1352, m.). Dramatis keturiuoje apsireiškimoose. Iš Lietuvos deju. Parašė Aleksandras Fromas (Guzutis). Antra laida. Plymouth, Pa., 1906, psl. 85 20c

Iš buodlio kalavijo ir Kajimas. Dvi apysakos. Parašė M. Černeda. Vertė V. Stagoras. Plymouth, Pa., 1894, p. 256 50c

Iš bažnyčios istorijos. Kiekvienan vertė perskaityt. Parašė A. D. Plym-

Istorija Septynių Mokintojų. Akyv skaitymai. Išleidimasis trečias. Plymouth, Pa., 1904, psl. 158 50c

Is kuri atsiranda nusidėjėliai? Soci joliogiskas piessinys. Knygutėje trumpas iš aikių parodo, iš kur musu laikose gimbsta tvarus prasižengėliai ir nedoreliai ir kai su jais tarsi draugiai daryt. Šia yra placiad medegos diskusijoms. Parašė A. J. Brooklyn, N. Y. 1908, psl. 22 10c

Itkėmė Socijaliską Sanlygą, ant visų kulturos šakų. Šia knygelė perskaityta galima daug pasimokint. Vokiškai paraše J. Stern. Lietuviškai vertė J. Šildarės. Plymouth, Pa., 1898, psl. 94 15c

•Juozas Arch. Sodietis-deputatas An-

glijoje. Šia knygelė vertėti kiekvienam perskaityt. Parašė A. D. Plymouth, Pa., 1905, psl. 18 10c

Kabalus. Talpinantis savyje 100 vise-

kių užminimų ir ant jų reikalaujančiu

atsakymus. Plymouth, Pa., 1894, 10c

Kekšty Simas. Graži apysaka iš Lie-

tuvo ukininkų gyvenimo. Parašė M.

neitis. Antra laida. Plymouth, Pa., 1906,

pusl. 26 10c

Knygelė dėl lietuvių kareivių Amerikoje. Parašė Lietuvos Kareivis. Plym-

outh, Pa., 1894, psl. 32 10c

Kunigija ir svetiskā valždinė. (Margi-

neiuniai). Sutaisa ir apgarsino P. Me-

dekša. Antra laida. Brooklyn, N. Y.

1908, psl. 47 15c

Kur musu išganymas? (Iš visur surin-

ka medėga musu programui). Mano

draugams. P. Daujotas. Labai akyv-

aprasymai. Plymouth, Pa., 1902, psl.

119 25c

Kainas. Misterija Byrone parašyta. Trijuose aktuose. Vertė Dr. V. Kudirka. Plymouth, Pa., 1903, psl. 120 25c

Kaipl Stellios kalmiečiai kovojo už

savos tėles. Labai puiki apysaka. Parašė E. M. Plymouth, Pa., 1905, p. 24 10c

Laima ir planetos. Knygelė tinkanti faunuomenė perleidimui smaguas laiko. Iš jos galima išperte savo laimę, ar nelaimę, ar myli ji mergelę, ar ja vaikinas. Antra laida. Plymouth, Pa., 1899, psl. 47 25c

Lietuviškis dainos iš visur surinktos. Yra tai rankius iš 400 viseliškų dainų, kuriuos yra paskirstytos ant 13 dalių: Tasy-

niškių dainos, Pasakioškių dainos, Mit-

eliogiskių ir seniausios dainos, Dainos

apie girtybę. Meiliškių dainos, Juokau-

nos dainos, Kariškių dainos, Dainos iš

baudžiavos gadynių, Našlaičių dainos,

Raudos dainos, Visokiškių dainos. Plym-

outh, Pa., 1893, psl. 496 82.00

Apdaryta 82.50

Lietuviškos Istorija. Simano Daukant.

Nuo seniausios gadynių iki Gediminui,

Didžiam Lietuvos Kunigaikštū. Knyga I.

Plymouth, Pa., 1893, psl. 493 \$1.50

Apdaryta 82.25

Abidvi pris kruvai drutu apdaru \$4.00

Lietuvių Tauta. Senovėje iš Šadien

Aprašo apie lietuvių praeitį. Kiekienas

lietuviui yra naudinga apie tai žinoti.

Parašė J. Šliupas M. D. Tomas I. Ply-

mouth, Pa., 1904, psl. 464 \$1.50

Tomas II, psl. 564 \$1.75

Abu temai \$3.25

Nallatė. Apyksa giliše, labai nau-

dinga ir užimanti knygelė. Parašė M.

Plymouth, Pa., 1905, psl. 15 10c

Paveikslai. Dvi puikios apysakos,

gana užimančios pasiskaityt. Parašė Že-

maite. Plymouth, Pa. 1899, psl. 102 15c

Mythal, pasakos ir legendos Žemaičių. Surinkti ir išleisti per Dr. Edm. Veckonstęda, vyresnijį senoviskų kalbų mokytoją prie Nikalojaus gimnazijos Lietopujo (Kurše). Yra tai akviviusios ir juokingiausios senoviškos pasakos apie visokius stebuklus ir prajovus, apie Lietuvos geru ir piktu dvasias, apie Laiimes, Raganas, Vilkalokus ir tt.

Lietuviškai išguldė J. Šliupas M. D. Plymouth, Pa., 1897, psl. 190 50c

Mūsų dielės. Peška Lietuviai kenčia ir kas vargina lietuvius. Parašė Žmogus. Plymouth, Pa., 1901, psl. 31 10c

Moksliščių Tvardauckas. Apyksa iš žmonių adavimui, kaip Tvardaucko tėva užpūlo žmogžudaliu ir kai iš išėjė. Lenkiškai parašė J. I. Kraszowski Lietuviškai išguldė F. M. Dvi dalys. Plymouth, Pa., 1905 psl. 174 50c

Parsidavimas Pelmams. Iš prieitiui Prusų Lietuvio, Pagal A. Swiethowich.

Kai vienas lietuvis atėjė iš Did.

Lietuvos atsidavė vokiečiams, net paverdė iš tikėjimą permanēti ir paskui išvare iš. Parašė Žmogus. Plymouth, Pa., 1901 10c

Pasikalbėjimai apie dangų ir žeme. Labai akyva knygelė, su 15 paveikslėlių.

Vertė iš svetinė kalbų, P. A. Plymouth, Pa., psl. 81 25c

Palemonas ir Giržduta. Apyksa ei-

lėse, iš senovės gyvenimo pagal žmonių pasaką, senovės litikėjimui ir save fan-

tazijos. Parašė M. D. S. Plymouth, Pa., 1904, psl. 72 20c

Puota-Nuskintas žiedas. Vaizdeliai iš

gyvenimo. Paimtai iš tikro atstikimo. Bijuinas. Plymouth, Pa., 1902, psl. 32 10c

Paginež-Jurgis Durnellis. Dvi labai apysakos iš gyvenimo. Kiekvienam priimtas pasiskaityt. Aukauja broliams lietuviams. Musė Plymouth, Pa., 1902, psl. 90 25c

Popierios Gromatomas rašyt. Gauna-

visokio skyrius, su malonioms daine-

lėmis ir visokiai aprašytiems tuzinai-

su koperta 25c

Sausio Devinta. Šia knygetė yra

plačiai aprašyta apie Petrapilių darbi-

ninkų sukilimą arba „Raudonai Nedėl-

dienai“; kaip išbėdė minios ejo maldai-

nuo caro darbo ar duonos, o jis išsi-

unte kariumenę ir tukstančius išžude.

Gana lengvas ir graudus pasakojimas.

Parašė Maksim Gorky. Vertė M. Bro-

oklyn, N. Y. 1908, psl. 40 15c

Uzsistāvank ant to gerai. Arba ap-

risimai apie keturis dalkatus paskutini-

skaitymais. Skaitymas iš tukstančių

padarė sveikinės, tarp kurių

Lenkiškai parašė J. V. Nera. Lietuviš-

kon kalbon versta. Plymouth, Pa. 1886

pusl. 150 15c

Vardienė. Apyksa iš tiktų atstikimo-

formo. Šia knygelė aprašyta čia kova

nežiūnėti, kaip žmogus išėja iš

žemės. Šia knygelė išėja iš žemės.

Lenkiškai parašė J. V. Nera. Lietuviš-

kon kalbon versta. Plymouth, Pa. 1886

pusl. 152 15c

Vargdienės. Apyksa iš tiktų atstikimo-

formo. Šia knygelė aprašyta čia kova

TEMYKITE!

Uzdejau Krautuvę Apšiavimui
(Shoe Store)
Visokiam pasirinkime ir prekes.
Atsilankykite ir persiliudykite apie
daugumą ir geruū tavoru.

L. Buczinskas,
218 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Old Phone 293-R. New P-1500-R.
Lietuviškas Graborius,
Fr. Kavaliauskas,
Karietos Laidotuvėmis, Vesei-
lioms ir Krikštynkms.
57 Cor. Hazle & Stanton st.,
Wilkes-Barre, Pa.

PIRMAS LIETUVIŠKAS
Fotografistas ir Maliorius
VISOKIŲ ABROZŲ.

Darbą—
atlieku pui-
kai už priei-
namą prekę

Kogeriausia
daraun nau-
jas skripas
ir taisau.

G. BENSON,
328 Bedford ave. BROOKLYN,
(tarpo So. 2-nd ir 3-rd st.,
du blokai nuo Grand st.)
Galerija atidara nuo 8 ryto iki 6 val. vakare.
Utarinkais ir Subatomis iki 9 val. vakare.

Naujas Tel. 1005. Senas Tel. 578M

Dr. Albertas Kauffman
Gydytojas iš seno kraujas.
Specijalistas nuo visokių
līgų.

Gydo net labiausiai užsinešėjus vyru,
moterę ir kūdikių ligas.
Galima snsišnekėti lietuviškai, len-
kiškai, rusiškai, vokiškai ir slaviškai.

VALANDOS PRIEMIMO.
nuo 8 iki 10 iš ryto, no 2 iki 4 po piet
nuo 7 iki 9 vakare.

No. 51 N. Washington street
Wilkes-Barre, Pa.

PREKE \$10 UZ BAKSĄ. Freitas apmokamas
12 dideliu ir 12 mazu,
H. B. ROSENSON,
317-319 Grand St.,
Telephone, 1102 Wilkes-Barre

New Phone 4023-2. Lock Box 48.
CHAS. ADAMS.
Laikau agenturą, parduodau šifkortes
ant geriausių linijų ir greičiausių lai-
vy ir siūlau pinigus i visas vietas.
Prieg tam laikau HOTELI.
Chas. Adams,
George ave & Ash st., Parsons, Pa.

Jonas S. Lopatto,
Attorney and Counsellor-at-Law (Lietu-
vys advokatas pabaigę Pennsylvanijos
Universitetą), užsiima varymu pravu vi-
suose teismuose.

Offices rumuse 47-48-49 Bennett
Building, kampo Public Square ir North
Main Street, WILKES-BARRE PA.

Teleponas naujas Offiso 37
,, Residencijos 1284-R.

Lietuviskas Ziegormeistras.

Sziuomi užsiimu jau 18 metu.

Francas viename lietuviame,
kad uždejau didelę krautuvę
visokių džiegordėlių ir žiedų;
kaiju tali, laikrodžiu sieninčiu,
klieniniu dystu aukso viršiku
ir moterišku su graziom kriet-
joniu ir t. t. Visokių žiedų
lublinių ir krepšių, nesimai-
namių, merginų a dielėlių
pasirinkimai ir už prieinamą
prekę. VISOKIŲ MUZIKOS
IRANKIŲ.

Skripas, armonika, struna, kleneta, britvą, druk-
nokinė masinį ir parasoną. Teiposių džiego-
rėlių pastatejan.

M. MINKUS,
kampos Haneoek ir
286 E. Market str., Wilkes-Barre, Pa.

P. V. ROVNIANEK & CO.

Seniausias Lenkiškai-Slaviskas

BANKINIS NAMAS

Uždėtas prieš 21 metus.

KANCELARIJOS: 25 Ave. A., New York, N. Y.
612-614 Grant st., Pittsburg, Pa.
305 North Water st., Connellsburg, Pa.

TAUTIEČIAI!

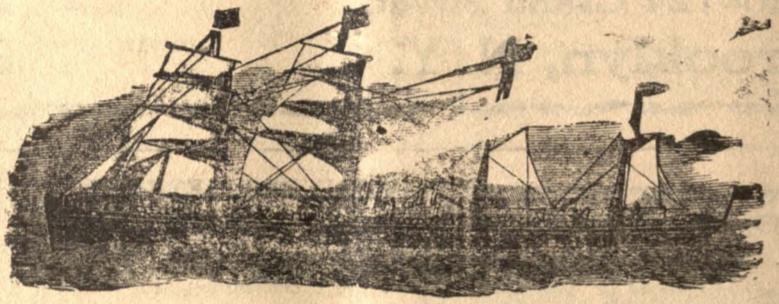
Jeigu norite siušti pinigus į seną krajų, arba reikalinga
kokia roda ar pagelba —

Paminkite, kad P. V. ROVNIANEK & CO. seniausias
bankierius visoj Amerikoje, žinomas, kad teisingai, pigiai ir
greitai siuščian pinigus. Parduodam laivakortes ant visų linijų,
kaip tai: Bremen, Hamburg, Rotterdam, Antwerp, Anglia, Jum, Libau ir t.t. Paimam visokias reikaluoše turto ir kare-
vijos provas. Priimam ant padėjimo pinigus ir už metus mo-
kam procentą.

Su bent kokiui reikalu kreipkitės ypatiškai ar per laišką:

P. V. Rovnianek & Co.,
25 Ave. A., NEW YORK, N. Y.

Max Kobre
Litewski i Polski **BANK**
40 Canal Str.—142 Division Str., New York
Filija 81 Grand st. Brooklvn, N. Y.



Prieteliai! duodu jums žinią, kad mes parduodam Sifkortes ant visų
greičiausią laivą už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant linių
North German Lloyd Bremeno; Hamburg Amerikan Line Hamburg, Red
Star Line, Antverpo ir Netherlands Lines Roterdamo. Siuščiam pinigus,
kurius jusų prieteliai gauja į 15 dienų. Musų kantoroje galite su-
neketi lietuviškai ir lenkiškai. Ateikite ir persiliudikite, kad mes per
52 metussu kožnu apsiejome teisingai. Teiposių pardūdame tiketus ant
visų geležinkelio Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinotu kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mokam
po 2% procentus ant metų. Procentu tik ta mokam nuo 50 dolerių ir vir-
šas, esu kai buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir išimti
gali kožna dieną nuo 8 ryto iki 2 po pietu, ir nuo 4 iki 8 val. vakare.

Daktaras Tišu, Czupka.
Adwokatas ir Notary Public.
Ofisai: 3 N. Main st., Wilkes-Barre
Pa., kasdien.
138 S. Washington Ave.
Scranton, Pa.

Panėdėliais ir Ketv. nuo 6 iki 7 vak.
Užsiūmu provomis Wilkes-Barre
ir Scranton ir teipgi pas skvairas, pa-
liudijimus (dovierastasis) išrupinu
Rosijoje ir Lietuve.

New Phone 1284-R.

PUIKUS HOTELIS!**KAZ. MILIŠAUSKO.**

Geriansia užsiza lietuviams.

Salė Mitingams ir Susirinkimams.

Priekai tam laikau kriaucyste.

Steliotus siutus dirbu pagal naujausią

madz, už prieinamą prekę.

Reikale nepamirškite savo lietuvi-

243 E. Market st., Wilkes-Barre, Pa.

Hotelis žemai, o kriaucyste viršu.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—